

Resource: Nepali Unlocked Literal Bible

License Information

Nepali Unlocked Literal Bible (Nepali) is based on: Nepali Unlocked Literal Bible, [Door43 World Missions Community](#), 2019, which is licensed under a [CC BY-SA 4.0 license](#).

This PDF version is provided under the same license.

Nepali Unlocked Literal Bible

Mark 1:1

¹ यो परमेश्वरको पुत्र प्रभु येशू ख्रीष्टको सुसमाचारको सुरुवात हो ।

² जसरी यशैया अगमवक्ताको पुस्तकमा लेखिएको छ, “हेर, म मेरा समाचारवाहकलाई तिम्रोअगि पठाउँदै छु, जसले तिम्रो बाटो तयार पार्नेछ ।”

³ “उजाड-स्थानमा कोही बोलाउनेको आवाज, ‘परमप्रभुको बाटो तयार पार, उहाँका बाटाहरू सिधा बनाओ’ ।”

⁴ यूहन्ना उजाड-स्थानमा बप्तिस्मा दिँदै र पाप-क्षमाको निम्ति पश्चात्तापको बप्तिस्माको प्रचार गर्दै आए ।

⁵ यहूदियाको पुरै इलाकाबाट र यस्तश्लेमका सबै मानिस तिनीकहाँ गए । तिनीहरूले आ-आफ्ना पापहरू स्वीकार गर्दै तिनीबाट यर्दन नदीमा बप्तिस्मा लिए ।

⁶ यूहन्नाले ऊँटको रौँबाट बनेको लुगा लगाउँथे र कम्मरमा छालाको पेटी बाँधे र तिनले सलहरू र वन मह खान्थे ।

⁷ उनले प्रचार गरे र भने, “मपछि कोही आउँदै हुनुहुन्छ जो ममन्दा शक्तिशाली हुनुहुन्छ, र म त उहाँको चप्पलको फित्ता फुकाल्न निहरन योग्य पनि छैन ।

⁸ मैले तिमीहरूलाई पानीले बप्तिस्मा दिएँ, तर उहाँले तिमीहरूलाई पवित्र आत्माले बप्तिस्मा दिनुहुनेछ ।”

⁹ ती दिनहरूमा यसो भयो, कि येशू गालीलको नासरतबाट आउनुभयो, र यूहन्नाद्वारा यर्दन नदीमा बप्तिस्मा लिनुभयो ।

¹⁰ जसै येशू पानीबाट निस्कनुभयो, उहाँले स्वर्ग उप्रिएको र पवित्र आत्मा दुकुरजस्तै उहाँमाथि आइरहनुभएको देखुभयो ।

¹¹ अनि स्वर्गबाट यस्तो आवाज आयो, “तिमी मेरा प्रिय पुत्र है । तिमीसँग म अति प्रसन्न छु ।”

¹² त्यसपछि पवित्र आत्माले उहाँलाई उजाड-स्थानमा जान बाध्य गराउनुभयो ।

¹³ उहाँ शैतानद्वारा परीक्षित हुँदै चालिस दिनसम्म उजाड-स्थानमा रहनुभयो । उहाँ जङ्गली जनावरहरूसँग रहनुभयो र स्वर्गद्वृतहरूले उहाँको सेवा गरे ।

¹⁴ अब यूहन्ना पक्राउ परेपछि परमेश्वरको सुसमाचार प्रचार गर्दै येशू गालीलमा आउनुभयो ।

¹⁵ र भन्नुभयो, “समय पुरा भएको छ, र परमेश्वरको राज्य नजिकै छ । पश्चात्ताप गर र सुसमाचारमा विश्वास गर ।

¹⁶ गालील समुद्र भएर जानुहुँदा उहाँले सिमोन र उनका भाइ अन्द्रियासलाई जाल हानिरहेको देखुभयो, किनभने तिनीहरू मछुवाहरू थिए ।

¹⁷ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आओ, मेरो पछि लाग र म तिमीहरूलाई मानिसहरूका मछुवाहरू बनाउनेछु ।”

¹⁸ तुरुन्तै तिनीहरूले जालहरू छोडे र येशूको पछि लागे ।

¹⁹ जसै येशू हिँडेर अलि अगाडि पुग्नुभयो, उहाँले जब्दियाका पुत्र याकूब र उनका भाइ यूहन्नालाई देख्नुभयो; तिनीहरू दुङ्गामा बसेर जालहरू मर्मत गरिरहेका थिए ।

²⁰ उहाँले तिनीहरूलाई बोलाउनुभयो, र तिनीहरूले तिनीहरूको पितालाई भाडाका नोकरहरूसँग दुङ्गामा नै छोडे, र तिनीहरू उहाँको पछि लागे ।

²¹ र उहाँहरू कफर्नहुममा आउनुभयो, अनि शबाथ-दिनमा येशू सभाघरमा जानुभयो र शिक्षा दिनुभयो ।

²² तिनीहरू उहाँको शिक्षामा छक्क परे, किनकि उहाँले तिनीहरूलाई शास्त्रीहरूले जस्तो होइन, तर अधिकार भएको व्यक्तिले जस्तै सिकाइरहनुभएको थियो ।

²³ त्यस बेला सभाघरमा एक जना अशुद्ध आत्मा भएको मानिस थियो । त्यो चिच्च्यायो र

²⁴ भन्यो, “हे नासरतका येशू तपाईंसँग हाम्रो के सरोकार ? के तपाईं हामीलाई नाश पार्न आउनुभएको हो ? तपाईं को हुनुहुन्छ भनी म चिन्छ । तपाईं परमेश्वरका पवित्र जन हुनुहुन्छ ।”

²⁵ येशूले भूतलाई हकार्नुभयो र भन्नुभयो, “चुप लागे, र त्यसबाट निस्की आइज !”

²⁶ अनि अशुद्ध आत्माले त्यसलाई पछाच्यो, र त्यो अशुद्ध आत्मा ठुलो स्वरमा चिच्च्याउँदै त्यसबाट निस्कियो ।

²⁷ अनि सबै मानिस छक्क परेर एक आपसमा भन्न लागे, “यो के हो ? अधिकारसहितको एउटा नयाँ शिक्षा ! उहाँले अशुद्ध आत्माहरूलाई पनि आज्ञा गर्नुहुन्छ र तिनीहरूले उहाँको आज्ञा मान्छन् !”

²⁸ उहाँको बरेमा भएको समाचार तुरुन्तै गालीलका सबै क्षेत्रमा जताततै फैलियो ।

²⁹ सभाघरबाट बाहिर निस्कनुभएपछि उहाँहरू याकूब र यूहन्नासँग सिमोन र अन्द्रियासको घरमा जानुभयो ।

³⁰ अब सिमोनकी सासू जरो आएर सुतिरहेकी थिइन् । तिनीहरूले तिनको विषयमा येशूलाई बताए ।

³¹ यसकारण, उहाँ आउनुभयो र तिनको हातमा समाएर तिनलाई उठाउनुभयो; जरोले तिनलाई छोडिहाल्यो, र तिनले उहाँहरूको सेवा गर्न थालिन् ।

³² त्यस साँझ घाम अस्ताएपछि तिनीहरूले भूत लागेका र बिरामी भएका सबैलाई उहाँकहाँ ल्याए ।

³³ सारा सहर नै त्यो घरको ढोकामा भेला भए ।

³⁴ उहाँले विभिन्न प्रकारका रोगी र बिमारीहरूलाई निको पार्नुभयो र धेरै भूत निकाल्नुभयो, तर उहाँले भूतहरूलाई बोल्न दिनुभएन, किनकि तिनीहरूले उहाँलाई चिच्ये ।

³⁵ उहाँ बिहान सबैरै अँधारो हुँदा नै उठ्नुभयो; र उहाँ एकान्त ठाउँमा जानुभयो, र त्यहाँ प्रार्थना गर्नुभयो ।

³⁶ सिमोन र तिनीसँग भएकाहरूले उहाँलाई खोजे ।

³⁷ तिनीहरूले उहाँलाई भेट्टाए र भने, “सबैले तपाईंलाई खोजिरहेका छन् ।”

³⁸ उहाँले भन्नुभयो, “हामी कतै वरिपरि सहरहरूमा जाओ, ताकि मैले त्यहाँ पनि प्रचार गर्न सकूँ । त्यसैको लागि म यहाँ आऐ ।

³⁹ उहाँ तिनीहरूको सभाघरमा प्रचार गर्दै र भूतहरू निकाल्दै सारा गालीलभरि जानुभयो ।

⁴⁰ एक जना कुष्ठरोगी उहाँकहाँ आयो । त्यसले उहाँलाई बिन्ती गरिरहेको थियो; त्यसले धुँडा टेक्यो र उहाँलाई भन्यो, “यदि तपाईंले चाहनुभयो भने, तपाईंले मलाई शुद्ध गर्न सक्नुहुन्छ ।”

⁴¹ येशू दयाले भरिनुभयो र आफ्नो हात फैलाएर त्यसलाई छुनुभयो, अनि भन्नुभयो, “म चाहन्छु । तिमी शुद्ध होइजाऊ ।”

⁴² तुरुन्तै कुष्ठ रोगले त्यसलाई छोड्यो र त्यो शुद्ध भयो ।

⁴³ येशूले त्यसलाई कडाइका साथ चेतावनी दिनुभयो र त्यसलाई पठाउनुभयो ।

⁴⁴ उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “कसैलाई केही नभन, तर जाऊ र पुजारीकहाँ आफैलाई देखाऊ र मोशाले आज्ञा गरेबमोजिम तिनीहरूलाई गवाहीको रूपमा तिम्रो शुद्धिकरणको निमि बलि चढाऊ ।”

⁴⁵ तर त्यो व्यक्ति गयो र सबैलाई भन्न थाल्यो अनि कुरा यति धैरै फैलियो, कि येशू कुनै पनि सहरमा खुलमखुला जान सक्नुभएन । यसकारण, उहाँ एकान्त ठाउँहरूमा बस्नुभयो, र मानिसहरू उहाँकहाँ आए ।

Mark 2:1

¹ केही दिनपछि जब येशू कफर्नहुममा फर्केर आउनुभयो, उहाँ घरमा हुनुहुन्छ भन्ने सुनियो ।

² यति धैरै मानिसहरू भेला भए, कि त्यहाँ ढोकामा समेत पनि कुनै खाली ठाउँ थिएन अनि येशूले तिनीहरूलाई वचन प्रचार गर्नुभयो ।

³ केही मानिसहरू उहाँकहाँ आए, जसले एक जना पक्षाघातीलाई ल्याइरहेका थिए; चार जना मानिसले त्यसलाई बोकिरहेका थिए ।

⁴ भिडले गर्दा तिनीहरू उहाँको नजिक जान सकेनन् । तिनीहरूले उहाँ हुनुभएको ठिक माथि छानो हटाए, र तिनीहरूले यसमा प्वाल पारे, अनि तिनीहरूले त्यस पक्षाघाती सुतेको ओछ्यानलाई तल झारे ।

⁵ तिनीहरूको विश्वास देखेर येशूले पक्षाघाती मानिसलाई भन्नुभयो, “छोरो, तिम्रा पापहरू क्षमा भएका छन् ।”

⁶ तर त्यहाँ बसिरहेका शास्त्रीहरूमध्ये केहीले तिनीहरूका मनमा तर्क वितर्क गरे ।

⁷ “यो मानिसले कसरी यसरी बोल्न सक्छ ? यसले त ईश्वर-निन्दा गयो ! परमेश्वरले बाहेक कसले पाप क्षमा गर्न सक्छ ?”

⁸ तिनीहरूले के सोचिरहेका छन् भन्ने येशूले आफ्नो आत्मामा तुरुन्तै थाहा पाउनुभयो । उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले आफ्नो हृदयमा किन यस्तो विचार गर्छौं ?”

⁹ पक्षाघाती मानिसलाई के भन्न सजिलो हुन्छ, ‘तिम्रा पापहरू क्षमा भयो’ भन्नुकि ‘उठ र आफ्नो ओछ्यान बोक र हिँड’ भन्नु ?”

¹⁰ तर तिमीहरूले यो जान्न सक, कि पृथ्वीमा मानिसका पुत्रसँग पाप क्षमा गर्ने अधिकार छ ।” उहाँले पक्षाघातीलाई भन्नुभयो,

¹¹ “म तिमीलाई भन्दछु, उठ र आफ्नो ओछ्यान बोक र तिम्रो घर जाऊ ।”

¹² त्यो मानिस उठ्यो र तुरुन्तै आफ्नो ओछ्यान बोक्यो र सबै मानिसको अगाडिबाट नै घर गयो । त्यसले, तिनीहरू छक्क परे, र परमेश्वरलाई महिमा दिए, अनि तिनीहरूले भने, “हामीले यस्तो कहिल्यै देखेका थिएनौं ।”

¹³ फेरि उहाँ तालको छेउ भएर जानुभयो र सबै भिड उहाँकहाँ आए र उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउनुभयो ।

¹⁴ उहाँ जाँदै गर्नुहुँदा उहाँले अल्फयसका छोरा लेवी कर उठाउने ठाउँमा बसिरहेको देख्नुभयो र उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “मेरो पछि लाग ।” तिनी उठे, र उहाँको पछि लागे ।

¹⁵ जब येशूले लेवीको घरमा खाना खाँदै हुनुहुन्यो, धैरै पापीहरू, कर उठाउनेहरूले येशू र उहाँका चेलाहरूसँग खाना खाइरहेका थिए, किनकि त्यहाँ धैरै जना थिए र तिनीहरूले उहाँलाई पछ्याएका थिए ।

¹⁶ जब शास्त्रीहरू, जो फरिसीहरू थिए, तिनीहरूले येशू पापीहरू र कर उठाउनेहरूसँग खाना खाइरहेको देखे, तिनीहरूले उहाँका चेलाहरूलाई भने “उहाँले किन पापीहरू र कर उठाउनेहरूसँग खानुहुन्छ ?”

¹⁷ जब येशूले यो सुन्नुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जो मानिस शारीरमा बलियो छ, त्यसलाई वैद्यको आवश्यक पर्दैन; तर बिमारीलाई मात्र वैद्यको आवश्यक पर्छ । मधर्मीहरूलाई बोलाउन आएको होइनँ, तर पापीहरूका लागि आएको हुँ ।”

¹⁸ यूहन्नाका चेलाहरू र फरिसीहरू उपवास बसिरहेका थिए । केही मानिसहरू आए र उहाँलाई भने, “यूहन्नाका चेलाहरू र फरिसीका चेलाहरू उपवास बस्छन्, तर तपाईंका चेलाहरू किन उपवास बस्दैनन्?”

¹⁹ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के जन्ति दुलहाको साथमा हुँदा विवाहमा आउनेहरू उपवास बस्छन् र ? दुलहा तिनीहरूसँग भएसम्म तिनीहरू उपवास बस्न सक्दैनन् ।

²⁰ तर दिन आउनेछ, जब दुलहा तिनीहरूबाट लगिनेछन्, ती दिनमा तिनीहरू उपवास बस्नेछन् ।

²¹ कसैले पनि पुरानो लुगालाई नयाँ कपडाले टाल्दैन, नत्रता त्यो टालेको कपडा यसबाट अर्थात् पुरानोबाट नयाँ च्यातेर जानेछ, अनि उक्त फटाइ झानै नराम्रो हुनेछ ।

²² कसैले पनि नयाँ दाखरस पुरानो मशकमा हाल्दैन, नत्रता दाखमद्यले छालालाई फटाउँछ अनि दाखमद्य र मशक दुवै गुम्नेछन् । बरु नयाँ दाखमद्य नयाँ मशकमा हाल ।”

²³ शबाथ-दिन येशू अन्नको खेतबाट भएर जानुभयो र उहाँका चेलाहरूले अन्नका बाला टिज थाले ।

²⁴ अनि फरिसीहरूले उहाँलाई भने, “हेर्नुहोस्, तिनीहरूले शबाथ-दिनमा किन अनुचित कुरा गरिरहेका छन्?”

²⁵ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “दाऊद र तिनीसँग भएका मानिसहरू खाँचोमा परेका र भोकाएका बेला तिनीहरूले के गरे भन्ने के तिमीहरूले कहिल्यै पढेका छैनौ ?”

²⁶ अबियाथार प्रधान पुजारी हुँदा तिनी कसरी परमेश्वरको भवनभित्र गए र उपस्थितिको रोटी खाए, जुन पुजारीबाहेक अरू कसैले खानु हुँदैनयो, अनि केही तिनीसँग हुनेहरूलाई पनि दिए ?

²⁷ येशूले भन्नुभयो, “शबाथ मानव-जातिको निम्ति बनाइएको थियो, मानव-जाति शबाथको निम्ति बनाइएको होइन ।

²⁸ यसकारण मानिसका पुत्र शबाथको पनि प्रभु हो ।”

Mark 3:1

¹ उहाँ फेरि सभाघरभित्र जानुभयो, र त्यहाँ एक जना हात सुकेको मानिस थियो ।

² उहाँले त्यसलाई शबाथको दिनमा निको पार्नुहुन्छ, कि भनेर केही मानिसहरूले चेवा गरे, ताकि तिनीहरूले उहाँलाई दोष लगाउन सकून् ।

³ येशूले हात सुकेको मानिसलाई भन्नुभयो, “उठ र यहाँ सबैका माझ्मा खडा होऊ ।”

⁴ तब उहाँले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “शबाथ-दिनमा असल गर्नु वा हानि गर्नु के उचित हुन्छ; जीवन बचाउनु वा मार्नु के उचित हुन्छ ?” तर उनीहरू चुप लागे ।

⁵ तिनीहरूका कठोर हृदयको कारण दुःखित हुँदै उहाँले रिसाएर वरिपरि तिनीहरूतिर हेर्नुभयो, र उहाँले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, ‘तिम्रो हात पसार ।’ त्यसले हात पसाच्यो र येशूले त्यसका हातलाई पहिलेको जस्तै बनाइदिनुभयो ।

⁶ तुरुन्तै फरिसीहरू गए र तिनीहरूले उहाँलाई मार्न हेरोदीहरूसँग उहाँको विरुद्धमा षड्यन्त रचे ।

⁷ तब येशू उहाँका चेलाहरूसँग समुद्रतिर जानुभयो, अनि जब तिनीहरूले उहाँले गरिरहनुभएका सबै कुरा सुने तब गालील, यहूदिया,

⁸ यरूशलेम, इदुमिआ, यर्दन पारी, टुरोस र सीदोन वरिपरिबाट आएका मानिसहरूको ठुलो भिड पछि लाग्यो र उहाँकहाँ आयो ।

⁹ भिडको कारण उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई आफ्नो लागि एउटा सानो डुङ्गा तयार गर्न लाउनुभयो, ताकि तिनीहरूले उहाँलाई नकुल्चून् ।

¹⁰ किनभने उहाँले धेरैलाई निको पार्नुभयो । त्यसैले, कष्टमा परेकाहरू उहाँलाई छुन उत्सुकतासाथ उहाँको नजिक गए ।

¹¹ जब अशुद्ध आत्माहरूले उहाँलाई देख्ये उहाँको सामुद्रत्ये र चिच्च्याउथे, अनि तिनीहरूले भन्ये, “तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ ।”

¹² उहाँलाई नचिनाउन उहाँले तिनीहरूलाई कडा आज्ञा दिनुभयो ।

¹³ उहाँ डाँडामाथि जानुभयो, र उहाँले चाहनुभएकाहरूलाई बोलाउनुभयो, अनि तिनीहरू उहाँकहाँ आए ।

¹⁴ उहाँले बाह जनालाई नियुक्त गर्नुभयो, (जसलाई उहाँले प्रेरित नाउँ दिनुभयो), ताकि तिनीहरू उहाँसँग रहन सकून् र उहाँले तिनीहरूलाई प्रचार गर्न पठाउन सक्नुभएको होस,

¹⁵ अनि भूतहरूलाई निकाल्ने अधिकार होस् ।

¹⁶ अनि उहाँले यी बाह जनालाई नियुक्त गर्नुभयोः सिमोन, जसलाई उहाँले पत्रस नाउँ दिनुभयो;

¹⁷ जब्दियाका छोरा याकूब र याकूबका भाइ यूहन्ना, जसलाई उहाँले बोअनर्गेश अर्थात् गर्जनका छोराहरू नाउँ दिनुभयो;

¹⁸ अनि अन्द्रियास, फिलिप, बारथोलोमाइ, मत्ती, थोमा, अल्फयसका छोरा याकूब, थेदियस, सिमोन कनानी,

¹⁹ अनि यहूदा इस्करयोत, जसले उहाँलाई धोखा दिने थियो ।

²⁰ तब उहाँ घर जानुभयो, र फेरि धेरै भिड जम्मा भए । त्यसकारण, उहाँले खानसम्म पनि पाउनुभएन ।

²¹ जब उहाँको परिवारले यसबारे सुन्यो, तिनीहरू उहाँलाई पक्रन गए, किनकि तिनीहरूले भने, “उहाँको दिमाग बिग्रेको छ ।”

²² यरूशलेमबाट आएका शास्त्रीहरूले भने, “त्यसलाई बालजिबुल लागेको छ” र “त्यसले भूतहरूका शासकद्वारा भूतहरू निकाल्छ ।”

²³ येशूले तिनीहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो र तिनीहरूलाई दृष्टान्तमा भन्नुभयो, “शैतानले शैतानलाई कसरी निकाल्न सक्छ ?”

²⁴ यदि राज्य आफैमा विभाजित हुन्छ भने, त्यो राज्य टिक्न सक्दैन ।

²⁵ यदि घर आफैमा विभाजित हुन्छ भने, त्यो घर टिक्न सक्दैन ।

²⁶ यदि शैतान आफ्नै विरुद्धमा खडा भएको छ भने त्यो टिक्न सक्दैन, तर त्यसको अन्त आएको हुन्छ ।

²⁷ तर कसैले पनि पहिले बलियो मानिसलाई नबाँधीकन त्यसको घरमा पस्न र त्यसका सम्पत्ति चोर्न सक्दैन, त्यसपछि त्यसले त्यसको घर लुट्नेछ ।

²⁸ म तिमीहरूलाई साँचो साँचो भन्दछु, कि मानिसहरूका सन्तानहरूका सबै पाप क्षमा गरिनेछन्, तिनीहरूले गरेका सबै ईश्वर-निन्दा पनि क्षमा गरिनेछन्,

²⁹ तर पवित्र आत्माको विरुद्धमा गरिने ईश्वर-निन्दा कहिल्यै क्षमा हुनेछैन, तर त्यो अनन्त पापको दोषी हुन्छ ।

³⁰ येशूले यसो भन्नुभयो, किनकि तिनीहरूले यसो भनिरहेका थिए, “त्योसँग अशुद्ध आत्मा छ ।”

³¹ उहाँकी आमा र उहाँका भाइहरू आए र बाहिर उभिए अनि उहाँलाई बोलाउन पठाए ।

³² एउटा भिड उहाँको वरिपरि बस्यो, र तिनीहरूले उहाँलाई भने, “तपाईंका आमा र भाइहरू बाहिर छन्, अनि उहाँहरूले तपाईंलाई खोजिरहेका छन्।”

³³ उहाँले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “मेरा आमा र भाइहरू को हुन्?”

³⁴ उहाँले उहाँका वरिपरि गोलाकारमा बसिरहेकाहरूलाई हेनुभयो र भनुभयो, “हेर, मेरी आमा र मेरा भाइहरू यहाँ छन्।”

³⁵ जसले परमेश्वरको इच्छालाई पालन गर्छ, तिनीहरू नै मेरा भाइहरू र बहिनीहरू र मेरी आमा हुन्।”

Mark 4:1

¹ फेरि उहाँले समुद्रको छेउमा सिकाउन थाल्नुभयो। अनि धैरै ठुलो भिड उहाँको वरिपरि भेला भयो। त्यसैले, उहाँ समुद्रमा भएको एउटा दुङ्गामा चढनुभयो र बस्नुभयो। सबै भिड समुद्र किनारको छेउमा थिए।

² उहाँले तिनीहरूलाई धैरै कुरा दृष्टान्तमा सिकाउनुभयो र सिकाउँदै गर्दा उहाँले तिनीहरूलाई भनुभयो,

³ “सुन, बिउ छर्ने बिउ छर्ने निस्क्यो।

⁴ त्यसले बिउ छर्दा केही बिउ बाटोमा परे र चराहरू आएर ती बिउहरू खाइदिए।

⁵ अरू बिउहरूचाहिँ त्यति माटो नभएको दुङ्गेनी जमिनमा परे। तिनीहरू तुरुन्तै उप्रिए, किनभने त्यहाँ माटो गहिरो थिएन।

⁶ तर जब घाम लाग्यो, तिनीहरू ओइलाए, अनि तिनीहरूको जरा नभएकोले र ती सुकिहाले।

⁷ अरू बिउहरू काँढाका झाडहरूमा परे। काँढाका झाडहरू बढे, र ती निसासिए, अनि तिनीहरूले कुनै फल फलाएनन्।

⁸ अरू बिउहरू असल जमिनमा परे, र यो बढ्दै र हुर्क्दै गर्दा फल फलाए, केहीले तिस गुणा, साठी गुणा र सय गुणाभन्दा बढी फल फलाए।”

⁹ अनि उहाँले भनुभयो, “जसको सुन्ने कान छ, त्यसले सुनोस्।”

¹⁰ येशु एकलै हुनुहुँदा उहाँका नजिकका मानिसहरू र बाह जना चेलाले उक्त दृष्टान्तको बारेमा उहाँसँग सोधे।

¹¹ उहाँले तिनीहरूलाई भनुभयो, तिमीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको रहस्य दिइएको छ। तर बाहिरकाहरूलाई हरेक कुरा दृष्टान्तहरूमा दिइएको छ।

¹² त्यसैले, जब तिनीहरूले हेर्छन्, हो, तिनीहरूले हेर्छन्, तर देख्दैनन्, र जब तिनीहरूले सुन्छन्, हो, तिनीहरूले सुन्छन्, तर बुझ्दैनन्, नत्रता तिनीहरू फर्क्क्ये र परमेश्वरले तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहुने थियो।”

¹³ अनि उहाँले तिनीहरूलाई भनुभयो, “के तिमीहरूले यो दृष्टान्त बुझ्दैनौ? त्यसो भए, तिमीहरूले अरू दृष्टान्तहरू कसरी बुझ्नेछौ?”

¹⁴ बिउ छर्नेले वचन छर्छ।

¹⁵ वचन छर्दा बाटोतिर परेका केही बिउ यी नै हुन्। जब तिनीहरूले वचन सुन्छन्, र तुरुन्तै शैतान आउँछ र तिनीहरूमा छरिएका वचन खोसर लैजान्छ।

¹⁶ दुङ्गेनी जमिनमा छरिएका केही बिउचाहिँ यी नै हुन्, जब तिनीहरूले वचन सुन्छन्, तिनीहरूले यसलाई तुरुन्तै आनन्दसाथ ग्रहण गर्छन्।

¹⁷ तिनीहरूको आफ्नो कुनै जरा हुँदैन, तर केही समयसम्म मात्र टिक्छन्। वचनको कारणले सङ्कष्ट वा सतावट आउँदा तिनीहरूले तुरुन्तै ठेस खान्छन्।

¹⁸ अरूहरूचाहिँ ती हुन्, जो काँढाका झाडहरूका माझमा छरिएका छन्। तिनीहरूले वचन सुन्छन्।

¹⁹ तर संसारको फिक्री, धन-सम्पत्तिको छल र अन्य कुराहरूको लालसा प्रवेश गर्छन् जसले वचनलाई निसासिद्धिन् र यो फलदायी हुँदैन।

²⁰ असल जमिनमा छरिएका बिउहरूचाहिँ ती नै हुन्। तिनीहरूले वचन सुन्नन्; यसलाई ग्रहण गर्छन् अनि केहीले तिस गुणा, केहीले साठी गुणा र केहीले सय गुणा फल फलाउछन्।

²¹ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरूले बत्तीलाई पाथीमुनि अथवा खाटमुनि राख्न घरभित्र ल्याउँछौ ? तिमीहरूले यसलाई ल्याउँछौ र सामदानमाथि राख्नौ।

²² किनभने प्रकट नहुने गरी कुनै पनि कुरा लुकाइएको छैन, र खुलस्त नै नहुने कुनै पनि गुप्त कुरा छैन।

²³ यदि कसैको सुन्ने कान छ भने, त्यसले सुनोस।”

²⁴ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले जे सुन्छौ, किनभने त्यसमा ध्यान देओ, किनभने जुन नापले तिमीहरू नाल्छौ, त्यही नापले तिमीहरूलाई पनि नापिनेछ (मापन गरिनेछ), र यो तिमीहरूलाई थपिनेछ।

²⁵ किनभने जोसँग छ, त्यसलाई अझ बढ्ता गरी दिइनेछ र जोसँग छैन, त्यससँग भएको पनि खोसिनेछ।”

²⁶ येशूले भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्य जमिनमा बिउ छर्ने मानिसजस्तो हो।

²⁷ ऊरातमा सुल्छ अनि दिन भएपछि उठ्छ, अनि कसरी भयो भन्ने उसले नजाने पनि बिउ उम्रन्छ र बढ्छ।

²⁸ जमिन आफैले अन्न (फल) फलाउँछः पहिला टुसा पलाउँछ, त्यसपछि बाला लाग्छ अनि बालामा अन्न पाक्छ।

²⁹ जब अन्न पाक्छ, तुरुन्तै उसले त्यसलाई हँसियाले काट्छ, किनभने कट्नीको समय आएको छ।”

³⁰ उहाँले भन्नुभयो, “हामीले परमेश्वरको राज्यलाई केसँग तुलना गर्ने अथवा यसलाई व्याख्या गर्न कुन दृष्टान्त प्रयोग गर्न सकिन्छ ?

³¹ यो रायोको (तोरीको) बिउजस्तो हो। यसलाई छर्दै पृथ्वीका बिउहरूमध्ये यो सबैभन्दा सानो हुन्छ।

³² तैपनि यसलाई छरेपछि यो बढ्छ र बगैँचाका सबै बिरुवाभन्दा ठुलो हुन्छ। यसमा ठुला हाँगाहरू पलाउँछ, ताकि आकाशमा उड्ने चराहरूले त्यसको छहारीमा गुँड बनाउन सकून्।

³³ यस्ता धेरै दृष्टान्तद्वारा तिनीहरूले बुझन सक्नेसम्म उहाँले तिनीहरूलाई वचन सुनाउनुभयो।

³⁴ अनि उहाँले दृष्टान्तविना केही बताउनुभएन। तर उहाँ गुप्तमा हुनुहुँदा उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई सबै कुरा व्याख्या गरिरिदूनुभयो।

³⁵ त्यो दिन जब साँझ पर्यो, उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तालको पारिपट्टि जाओँ।”

³⁶ त्यसैले, तिनीहरूले येशूलाई साथैमा लिएर त्यो भिडलाई छोडी राखेर गए, किनकि उहाँ पहिले नै डुङ्गामा हुनुहुँस्यो। उहाँसँग अरू डुङ्गाहरू पनि साथमा थिए।

³⁷ त्यहाँ भयङ्कर आँधी चल्न थाल्यो र छालहरू डुङ्गामा पस्न लागे, अनि डुङ्गा पानीले भरिन लाग्यो।

³⁸ तर येशू डुङ्गाको पछिल्लो भागमा सिरानी लगाएर मस्त निदाउनुभएको थियो। तिनीहरूले भने, “गुरुज्यू हामी मर्न लागिसकदा पनि तपाईंलाई वास्ता छैन?”

³⁹ अनि उहाँ ब्युँझनुभयो र बतासलाई हप्काउनुभयो अनि समुद्रलाई भन्नुभयो, “शान्त हो र रोकिजा।” अनि बतास चल रोकियो र त्यहाँ सन्नाटा छायो।

⁴⁰ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू किन डराएको ? के तिमीहरूसँग अझै विश्वास छैन ?”

⁴¹ तिनीहरू साहै डराए र एकले अर्कालाई भने, “यिनी को हुन्, किनभने बतास र समुद्रले पनि यिनले भनेको मान्छन्?”

Mark 5:1

¹ उहाँहरू समुद्रको पारिपटि गदरिनीहरूको क्षेत्रमा आउनुभयो ।

² जब येशू दुङ्घाबाट ओलंदै हुनुहुन्थ्यो, अशुद्ध आत्मा लागेको एक जना मानिस चिहानबाट उहाँकहाँ आयो ।

³ त्यो मानिस चिहानमा बस्थ्यो । कसैले पनि त्यसलाई रोक्न सकेको थिएन; त्यसलाई साङ्गलाले बाँधेर राख्न पनि सकेको थिएन ।

⁴ त्यसलाई धेरै पटक साङ्गलाहरूले बाँधेको र ठिँगुरो लगाएर राखिएको थियो । त्यसले साङ्गलाहरूलाई चुँडाल्थ्यो, र त्यसको ठिँगुरोलाई तोडिदिन्थ्यो । त्यसलाई वशमा राख्ने सामर्थ्य कसैमा थिएन ।

⁵ हरेक दिन र रात डाँडाहरूमा र त्यो चिहान घारीमा चिच्च्याउँथ्यो र त्यसले धारिलो दुङ्घाहरूले आफैलाई काटेर चोट पार्यो ।

⁶ जब त्यसले येशूलाई टाढैबाट देख्यो, त्यो दौडेर उहाँकहाँ गयो, अनि उहाँको अगि घोप्टो पन्यो ।

⁷ त्यसले तुलो स्वरमा कराए भन्यो, “हे येशू, सर्वोच्च परमेश्वरका पुत्र, मेरो तपाईंसँग के सम्बन्ध छ ? म परमेश्वरको नाउँमा बिन्ती गर्छु, कि मलाई नसताउनुहोस् ।”

⁸ किनभने येशूले त्यसलाई भनिरहनुभएको थियो, “तँ अशुद्ध आत्मा, त्यो मानिसबाट बाहिर निस्किआइज ।”

⁹ उहाँले त्यसलाई सोध्नुभयो, “तेरो नाम के हो ?” त्यसले उहाँलाई भन्यो, “मेरो नाम फौज हो, किनकि हामी धेरै छौं ।”

¹⁰ त्यसले उहाँलाई त्यस क्षेत्रबाट बाहिर नपठाउन बारम्बार बिन्ती गन्यो ।

¹¹ त्यहाँ सुँगुरको एउटा तुलो बथान डाँडामा चरिरहेको थियो,

¹² अनि तिनीहरूले यसो भन्दै उहाँसँग बिन्ती गरे, “हामीलाई ती सुँगुरहरूभित्र पठाउनुहोस्; हामीलाई तिनीहरूमा पस्न दिनुहोस् ।”

¹³ उहाँले तिनीहरूलाई अनुमति दिनुभयो; अशुद्ध आत्माहरू निस्किए र सुँगुरहरूभित्र पसे, अनि तिनीहरू भिरालो पहाडितर समुद्रभित्र हुर्रिए अनि लगभग दुई हजार सुँगुर समुद्रमा डुबे ।

¹⁴ अनि सुँगुरहरू चराइरहेका मानिसहरू दौडेर गए, र तिनीहरूले त्यहाँ घटेको घटनाबारे सहर र गाउँघरितर बताए अनि के भएकोरहेछ भनी हेर्न धेरै मानिसहरू गए ।

¹⁵ तिनीहरू येशूकहाँ आए, र तिनीहरूले भूत लागेको मानिस जससँग फौज नै थियो, त्यसलाई लुगा लगाएर दिमाग ठिक भई बसिरहेको देखेर तिनीहरू डराए ।

¹⁶ भूत लागेको मानिसलाई के भएको थियो भनी देखेहरूले त्यसलाई र सुँगुरहरूको बारेमा के भएको थियो भनी तिनीहरूलाई बताए ।

¹⁷ अनि तिनीहरूले येशूलाई तिनीहरूको क्षेत्रबाट जान आग्रह गरे ।

¹⁸ जब येशू दुङ्घामा चढै द्वुनुहुन्थ्यो त्यो भूत लागेको मानिसले त्यो पनि उहाँसँगै जान उहालाई बिन्ती गन्यो ।

¹⁹ तर येशूले त्यसलाई आफूसँग आउन अनुमति दिनुभएन । उहाँले भन्नुभयो, “तिम्रो जाति र तिम्रो घरमा जाऊ, र प्रभुले तिम्रो निम्ति के गर्नुभयो र कस्तो अनुग्रह गर्नुभयो, सो उनीहरूलाई भन ।”

²⁰ त्यसकारण, त्यो मानिस गयो र डेकापोलिसमा येशूले त्यसको निम्ति गर्नुभएका महान् कुराहरू बताउन थाल्यो, अनि तिनीहरू सबै छक्क परे ।

²¹ येशू फेरि दुङ्घा चढेर पारिपटि पुग्नुभयो र उहाँ समुद्रको छेउमा हुनुहुँदा उहाँको वरिपरि एउटा तुलो भिड भेला भयो ।

²² यहूदी सभाघरका याइरस नाउँ गरेका एक जना अगुवा आए । जब उनले येशूलाई देखे, तब उहाँको पाउमा परे ।

²³ उनले यसो भन्दै बारम्बार बिन्ती गरे, “मेरी सानी छोरी मृत्युको मुखमा परेकी छे । म तपाईंलाई बिन्ती गर्छ, कि आउनुहोस् र उनीमाथि हात राखिदिनुहोस्, ताकि उनी ठिक हुन सकून र बाँच सकून ।”

²⁴ त्यसैले, उहाँ तिनीसँग जानुभयो, अनि ठुलो भिडले उहाँलाई पछ्यायो, अनि तिनीहरूले उहाँको वरिपरि ठेलमठेल गरे ।

²⁵ त्यहाँ बाह वर्षदेखि रगत बग्ने रोगले ग्रस्त भएकी एक महिला थिइन् ।

²⁶ तिनले धेरै डाक्टरकहाँ गएर धेरै दुःख कष्ट भोगेकी थिइन् अनि तिनीसँग भएका सबै थोक तिनले खर्च गरिसकेकी थिइन् । तैपनि तिनलाई कुनै पनि कुराले सहायता पुऱ्याएन, बरु तिनको अवस्था झनझन नराम्रो मात्र हुँदै गयो ।

²⁷ तर तिनले येशूको बारेमा सुनेकी थिइन् । त्यसैले, उहाँ भिडमा हिँडिरहनुभएको बेला तिनी उहाँको पछाडि आइन्, अनि तिनले उहाँको खास्टो छोइन् ।

²⁸ किनकि तिनले भनिन्, “यदि मैले उहाँको खास्टो छोएँ भने म निको हुनेछु ।”

²⁹ जब तिनले उहाँलाई छोइन्, रगत बग्न रोकियो, अनि तिनले आफु आफ्नो कष्टबाट निको भएकी महसुस गरिन् ।

³⁰ येशूले आफुबाट शक्ति निस्केर गएको तुरुन्तै थाहा पाउनुभयो । अनि उहाँ भिडतिर फर्केर भन्नुभयो, “कसले मेरो लुगा छोयो ?”

³¹ उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई भने, “तपाईंको वरिपरि ठेलमठेल गरेको भिडलाई देख्नुहुन्छ, अनि तपाईं भन्नुहुन्छ ‘मलाई कसले छोयो’ ?”

³² तर येशूले यो कसले गरेको थियो भनी देख वरिपरि हेर्नुभयो ।

³³ ती स्त्रीले आफुलाई के भएको थियो भन्ने कुरा थाहा पाइन् अनि तिनी डरले कामिन् । तिनी उहाँको सामु घोषो परिन् र सबै सत्यता उहाँलाई बताइन् ।

³⁴ उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “हे छोरी, तिम्रो विश्वासले तिमीलाई निको पारेको छ । शान्तिसाथ जाऊ र तिम्रो रोगबाट निको होऊ ।”

³⁵ उहाँ बोल्दै गर्नुहुँदा सभाघरका अगुवाको घरबाट केही मानिसहरू यसो भन्दै आए, “तपाईंकी छोरी मरी । अब गुरुलाई किन दुःख दिने ?”

³⁶ तर जब येशूले तिनीहरूले भनेको कुरा सुन्नुभयो, उहाँले सभाघरका अगुवालाई भन्नुभयो, “नडराऊ । विश्वास मात्र गर ।”

³⁷ उहाँले पत्रुस, याकूब अनि याकूबका भाइ यूहन्नालाई बाहेक अरू कसैलाई पनि उहाँसँग जान अनुमति दिनुभएन ।

³⁸ उहाँहरू सभाघरका अगुवाको घरमा आउनुभयो, अनि उहाँले खैलाबैला अर्थात् रोइरहेको र विलाप गरिरहेको देख्नुभयो ।

³⁹ जब उहाँ घरभित्र पस्नुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू किन निरास छौ र रुच्छौ ? बालिका मरेकी छैनन्, सुतेकी मात्र हो ।”

⁴⁰ उहाँको कुरामा तिनीहरू हाँसे, तर उहाँले ती सबैलाई बाहिर निकाल्नुभयो, अनि उहाँले बालिकाका बाबु र आमा अनि उहाँसँग आएकाहरूलाई लिएर उहाँ ती बालिका भएको ठाउँमा आउनुभयो ।

⁴¹ उहाँले बालिकालाई हात समातेर तिनलाई भन्नुभयो, “तालिता कूमी”, जसको अर्थ हुन्छ, “सानी नानी, म तिमीलाई भन्दछु, उठ ।”

⁴² तुरुन्तै बालिका उठिन् अनि हिँडिन् (उनी बाह वर्षकी थिइन्) । अनि तिनीहरू अत्यन्तै चकित भए ।

⁴³ उहाँले त्यस बारेमा कसैलाई थाहा नदिन कडा आज्ञा दिनुभयो । अनि उहाँले ती बालिकालाई केही खाने कुरा दिनुभयो ।

Mark 6:1

¹ उहाँ त्यहाँबाट जानुभयो र आफ्नो गाउँमा आउनुभयो, अनि चेलाहरूले उहाँलाई पछ्याए ।

² जब विश्रामको दिन आयो उहाँले सभाघरमा सिकाउनुभयो । धेरैले उहाँको शिक्षा सुने र छक्क परे । तिनीहरूले भने, “यिनले यी शिक्षाहरू कहाँबाट पाए ? यिनलाई कस्तो बुद्धि दिइएको रहेछ ? यिनका हातले गरेका यी कस्ता अचम्मका कामहरू हुन् ?”

³ “के यिनी सिकर्मी होइनन् र ? के यिनी मरियमका पुत्र अनि याकूब, योसेफ, यहूदा र सिमोनका दाजु होइनन् र ? के यिनका बहिनीहरू हामीसित छैनन् र ?” र तिनीहरू येशूद्वारा क्रुद्ध पारिए ।

⁴ येशूले तिनीहरूलाई भनुभयो, “एउटा अगमवक्ताको आफ्नो गाउँ, नातेदार र आफ्नो घर परिवारबाहेक कहीं पनि अनादर हुँदैन ।”

⁵ केही बिरामी मानिसहरूमा हात राखेर निको बनाउनुबाहेक त्यहाँ उहाँले कुनै शक्तिशाली कामहरू गर्न सक्नुभएन ।

⁶ तिनीहरूको अविश्वासले उहाँलाई अच्चमित तुल्यायो । अनि उहाँ गाउँहरूभरि शिक्षा दिँदै हिँडनुभयो ।

⁷ उहाँले बाहु जनालाई बोलाउनुभयो, र अशुद्ध आस्माहरूमाथि अधिकार दिनुभयो र दुई-दुई जना गरी तिनीहरूलाई पठाउनुभयो ।

⁸ र उहाँले यात्रामा एउटा लट्टीबाहेक न रोटी न झोला र कम्मरमा पैसा नै बोक्न दिनुभयो ।

⁹ तर उहाँले चप्पल लगाउन र दुई ओटा दौरा नलगाउनलाई निर्देशन दिनुभयो ।

¹⁰ उहाँले तिनीहरूलाई भनुभयो, “जब तिमीहरू कुनै घरभित्र पस्छौ, त्यो ठाउँ नछोडेसम्म त्यहाँ बस ।

¹¹ यदि कुनै नगरले तिमीहरूलाई स्वागत गरेन भने त्यो ठाउँ छोड, र तिनीहरूका निम्ति गवाहीको रूपमा आफ्नो पैतालाको धुलो टकटकाइदिनू ।”

¹² तिनीहरू त्यहाँबाट बाहिर गए र मानिसहरू आफ्नो पापबाट फर्केर आउनुपर्छ भनी घोषणा गरे ।

¹³ तिनीहरूले धेरै भूतहरू निकाले, धेरै बिरामीहरूलाई तेलले अभिषेक गरे र निको पारे ।

¹⁴ हेरोद राजाले यो सुने, किनभने येशूको नाउँ प्रसिद्ध भएको थियो । केहीले भनिरहेका थिए, “बप्तिस्मा-दिने यूहन्ना मृत्युबाट जीवित भई उठे । त्यसैले, यी आश्चर्यकर्महरू उहाँद्वारा हुँदै छन् ।”

¹⁵ अरूहरूले भने, “यिनी एलिया हुन्”, अझ हरूहरूले भने, “यिनी प्राचीन समयका एक जना अगमवक्ताहरूमध्ये एक हुन् ।”

¹⁶ तर जब हेरोदले यो सुने, तिनले भने, “यूहन्ना, जसको मैले टाउको कटाएको थिएँ, तिनी जीवित भई उठेछन् !”

¹⁷ किनभने हेरोदले यूहन्नालाई हेरोदियास (तिनको भाइकी पली) को कारण गिरफ्तार गर्न र कैदमा हाल लगाए, किनभने तिनले उनलाई विवाह गरेका थिए ।

¹⁸ किनभने यूहन्नाले हेरोदलाई भने, “आफ्नो भाइकी पलीलाई विवाह गर्न तिनलाई उचित छैन भनेका थिए ।”

¹⁹ तर हेरोदियासले वैरभाव राखेकि थिइन् र तिनलाई मार्न चाहन्दिन्, तर सकेकी थिइनन्,

²⁰ किनभने हेरोद यूहन्नासित डराउँथे; तिनी धर्मीर पवित्र जन थिए भन्ने तिनलाई थाहा थियो, अनि हेरोदले उनलाई सुरक्षित राखे । तिनको प्रचार सुन्दा हेरोद अशन्त हुन्ये, तरै पनि खुसीसाथ सुन्न्ये ।

²¹ त्यसपछि एउटा उपयुक्त मौका मिल्यो । हेरोदले तिनको जन्म दिनमा आफ्ना भारदारहरू, कप्तानहरू र गालीलका अगुवाहरूलाई भोज दिए ।

²² हेरोदियासकी छोरी आफैँ आइन् र तिनीहरूको लागि नाचिन् अनि तिनले हेरोद र उनका पाहुनाहरूलाई प्रश्न तुल्याइन् । राजाले त्यस केटीलाई भने, “तिमीलाई जे इच्छा लाग्छ सो माग, म तिमीलाई दिनेछु ।”

²³ तिनले शपथ खएर भने, “तिमीले मसित जे माग्छौ, म तिमीलाई मेरो राज्यको आधा भागसम्म पनि दिनेछु ।”

²⁴ तिनी बाहिर निस्किन् र आफ्नी आमालाई भनिन्, “म तिनीसित के मागौँ ?” र तिनले भनिन्, “बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाको शिर ।”

²⁵ तिनी तुरुन्तै राजाकहाँ आइन् र यसो भन्दै मागिन, “मलाई झट्टै बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाको शिर थालीमा दिनुहोस् भन्ने म चाहन्छु ।”

²⁶ राजा निकै दुःखित भए, तर आफ्ना पाहुनाहरू र शपथको कारण राजाले तिनको बिन्ती इन्कार गर्न सकेनन् ।

²⁷ त्यसैले, राजाले आफ्ना रक्षकहरूमध्ये एक जना सिपाहीलाई यूहन्नाको शिर ल्याउने आदेश दिएर पठाए । सुरक्षाकर्मी गए र इयालखानामा उनको टाउको काटे ।

²⁸ सिपाहीले थालमा उनको टाउको ल्याए र ती केटीलाई दिए, र ती केटीले आफ्नी आमालाई दिइन् ।

²⁹ त्यो सुनेर यूहन्नाका चेलाहरू आए, र उनको लासलाई चिहानमा राखे ।

³⁰ अनि प्रेरितहरू येश्को वरिपरि भेला भए, र तिनीहरूले गरेका र सिकाएका सबै कुरा उहाँलाई बताए ।

³¹ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू आफैँ निर्जन स्थानमा आओ र केही समय आराम गर ।” किनभने धेरै जना आउने र जाने गरिरहेका थिए र तिनीहरूसँग खाना खाने समय पनि थिएन ।

³² त्यसैले, उहाँहरू दुङ्गा चढेर निर्जन स्थानतिर जानुभयो ।

³³ तर तिनीहरूले उहाँहरू गइरहेको देखे अनि उहाँहरूलाई चिने र तिनीहरू सबै नगरबाट दौडेर उहाँहरूभन्दा अगि नै त्यस ठाउँमा पुगे ।

³⁴ जब उहाँहरू समुयद्र तटमा आउनुभयो, उहाँले ठुलो भिड देख्नुभयो, र उहाँले तिनीहरूलाई टिन्याउनुभयो, किनकि उनीहरू गोठालाविनाका भेडाहरूजस्तै थिए । अनि उहाँले धेरै कुरा सिकाउन थाल्नुभयो ।

³⁵ जब ढिला भयो, उहाँका चेलाहरू उहाँकहाँ आए र भने “यो निर्जन स्थान हो र समय गइसकेको छ ।

³⁶ उनीहरूलाई पठाउनुहोस्, ताकि उनीहरू नजिकैको गाउँपरातिर जाऊन् र उगीहरूका निर्मिति केही खानेकुराहरू किन्न सकून् ।”

³⁷ तर उहाँले जवाफ दिनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले नै उनीहरूलाई केही खानेकुरा देओ ।” तिनीहरूले उहाँलाई भने, “के हामी दुई सय दिनारी वराबरको रोटी किन्न जाऊँ र उनीहरूलाई खान दिँजँ ?”

³⁸ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूसँग कतिवटा रोटी छन् ? जाओ र हेर ।” जब तिनीहरूले पत्ता लगाए, तिनीहरूले भने, “पाँच रोटी र दुई माछा छन् ।”

³⁹ उहाँले सबै मानिसलाई हरियो घाँसमाथि समूह-समूहमा मिलेर बस्ने आज्ञा गर्नुभयो ।

⁴⁰ उनीहरू सय र पचासको समूह- समूहमा बसे ।

⁴¹ जब उहाँले पाँच रोटी र दुईवटा माछा लिनुभयो, स्वर्गतिर हेरर आशिष दिनुभयो, र भाँचुभयो अनि त्यो भिडलाई बाँडिदिन चेलाहरूलाई दिनुभयो । अनि उहाँले दुईवटा माछा पनि सबै जनालाई बाँडिदिनुभयो ।

⁴² तृप्त नहुन्जेल उनीहरू सबै जनाले खाए ।

⁴³ तिनीहरूले बाहु डालाभरी दुक्रा रोटीहरू बटुले र माछाका दुक्राहरू पनि बटुले ।

⁴⁴ त्यहाँ रोटी खानेहरू पाँच हजार जना थिए ।

⁴⁵ उहाँका चेलाहरूलाई डुङ्गामा चढन लगाएर उहाँले भिडलाई पारिपटि बेथसेदातिर उहाँभन्दा अगि जना लगाउनुभयो ।

⁴⁶ जब तिनीहरू गए, त्यसपछि उहाँ डाँडातिर प्रार्थना गर्न जानुभयो ।

⁴⁷ साँझ पन्यो, र अब डुङ्गा समुद्रको बिचमा थियो, र उहाँ जमिनमा एकलै हुनुहन्यो ।

⁴⁸ तिनीहरूलाई डुङ्गा खियाउन गाहो भएको उहाँले देखुभयो, किनभने हावा उनीहरूको विपरीत दिशाबाट आइरहेको थियो । लगभग रातको चौथो पहरमा समुद्रमाथि हिँडेर उहाँ तिनीहरूकहाँ आउनुभयो, र तिनीहरूलाई उछिन्न चाहनुभयो ।

⁴⁹ तर जब तिनीहरूले उहाँलाई समुद्रमाथि हिँडिरहनुभएको देखे, उहाँ भूत हुनुहन्यो भनेर तिनीहरू चिच्च्याए,

⁵⁰ किनभने तिनीहरूले उहाँलाई देखे र भयभीत भए । अनि तुरुन्ते उहाँ तिनीहरूसँग बोल्नुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साहसी होओ । म नै हुँ । नडराओ ।”

⁵¹ उहाँ तिनीहरूसँगै डुङ्गामा चढनुभयो, र बतास चल्न छोड्यो । तिनीहरू पूर्ण रूपमा अचामित भए ।

⁵² किनभने तिनीहरूले रोटीको अर्थ के हो भनी बुझेका थिएनन् । बरु तिनीहरूका हृदय कठोर पारिएको थियो ।

⁵³ जब उहाँहरू पारी तरे, उहाँहरू गनेसरेतमा आए, र डुङ्गालाई त्यहाँ अड्याए ।

⁵⁴ जब उहाँहरू डुङ्गाबाट ओर्लनुभयो, तिनीहरूले उहाँलाई तुरुन्तै चिने ।

⁵⁵ तिनीहरू सबै क्षेत्रमा गए, र उहाँ जहाँ-जहाँ आउँदै हुनुहुन्छ भनी तिनीहरूले सुने तिनीहरूले त्यहाँ-त्यहाँ बिरामीहरूलाई उहाँकहाँ ओछ्यानसँगै ल्याउन थाले ।

⁵⁶ जहाँ-जहाँ उहाँ गाउँहरूमा, सहरहरूमा, वा ग्रामीण ठाउँहरू भएर जानुहुन्यो उनीहरूले बिरामीहरूलाई बजार क्षेत्रहरूमा राख्ये र उनीहरूले उहाँको कपडाको छेउ मात्र भए पनि छुन दिइयोस भनी बिन्ती गर्थे । र जतिले छोए, तिनीहरू निको हुन्ये ।

Mark 7:1

¹ यरूशलेमबाट आएका फरिसीहरू र केही शास्त्रीहरू उहाँको वरिपरि भेला भए ।

² तिनीहरूले उहाँका चेलाहरूले अशुद्ध अर्थात् नधोएका हातले खाएको देखे ।

³ [फरिसी र सबै यहुदी आफ्ना हात राम्ररी नधोउन्जेल केही खाँदैनन्, तिनीहरू आफ्ना धार्मिक अगुवाहरूको परम्परामा लागि पर्छन्,

⁴ जब फरिसीहरू बजारबाट आउँछन्, तिनीहरू आफै ननुहाईकन केही खाँदैनन् । कचौरा, भाँडाहरू, काँसाका भाँडाहरू र खानलाई बस्ने ठाउँहरू धुनेलगायत धेरै नियम तिनीहरू कडाइका साथ पालन गर्छन् ।)

⁵ फरिसी र शास्त्रीहरूले येश्लाई सोधे, “तपाईंका चेलाहरू किन धार्मिक अगुवाहरूको परम्पराअनुसार चल्दैनन्, किनकि तिनीहरूले आफ्ना हात नधोई रोटी खान्छन्?”

⁶ तर उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यशैयाले तिमी पाखण्डीहरूको विषयमा राम्ररी भविष्यवाणी गरे, उनले लैखे, ‘यी मानिसहरूले मलाई तिनीहरूका ओठले आदर गर्छन्, तर तिनीहरूका हृदय मबाट टाढिएको छ ।’

⁷ तिनीहरूको शिक्षाको रूपमा मानिसहरूका नियमहरूलाई सिकाउँदै तिनीहरूले मलाई खोक्रो आराधना चढाउँछन् ।

⁸ तिमीहरू परमेश्वरको आज्ञालाई त्यागदछौं र मानिसहरूको परम्परालाई पक्री राख्छौं ।”

⁹ अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू परमेश्वरको आज्ञालाई सहजै इन्कार गर्दछौं, कि तिमीहरूले आफ्नो परम्परा पालन गर्न सक !

¹⁰ किनभने मोशाले भने, ‘तिम्रो बुबा र आमाको आदर गर’, र ‘जसले आफ्ना बुबा वा आमाको विरुद्ध खराब कुरा बोल्छ, त्यो निश्चय नै मारिनेछ ।’

¹¹ तर तिमीहरू भन्छौं, यदि एउटा मानिसले आफ्नो बुबा वा आमालाई भन्छ, “तपाईंहरूले मबाट जति सहायता पाउनुपर्थ्यो त्यो त कुर्बान हो” (अर्थात् परमेश्वरलाई दिइएको छ) ।”

¹² तब तिमीहरूले त्यसलाई आफ्नो बुबा वा आमाको निम्नि केही गर्न दिँदैनौं ।

¹³ तिमीहरूले परमेश्वरको आज्ञालाई चल्दै आएको आफ्नो परम्पराले व्यर्थ तुल्याएका छौं । र तिमीहरू त्यस्तै धैरै काम गाह्ँौं ।”

¹⁴ उहाँले भिडलाई फेरि बोलाउनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू सबैले मेरो कुरा सुन, र बुझ ।

¹⁵ व्यक्तिलाई बाहिरबाट त्यसभित्र पसेर त्यसलाई नै अशुद्ध पार्न सक्ने त्यस्तो कुनै कुरा छैन । व्यक्तिबाट बाहिर निस्कने कुराले नै त्यसलाई अशुद्ध पार्छ ।”

¹⁶ (नोटः प्राचीन उल्कष्ट प्रतिलिपिहरूमा १६ पद हटाइएको छ) यदि कुनै मानिससित सुन्ने कान छ भने त्यसले सुनोस् ।

¹⁷ जब येशूले भिडहरूलाई छोडेर घरभित्र पस्तुभयो, उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई त्यो उखानको बारेमा सोधे ।

¹⁸ येशूले भन्नुभयो, “के तिमीहरूले अझ पनि बुझेका छैनौ ? के तिमीहरू देख्दैनौ, कि बाहिरबाट मानिसभित्र पस्ने कुराले त्यसलाई अशुद्ध पार्न सक्दैन,

¹⁹ किनकि यो उसको हृदयमा जान सक्दैन, तर उसको पेटमा जान्छ र निस्केर शौचालयमा पुग्छ ?” यो भनाइद्वारा येशूले सबै भोजनलाई शुद्ध तुल्याउनुभयो ।

²⁰ उहाँले भन्नुभयो, “मानिसको भित्रबाट जुन कुरा बाहिर निस्कन्छ त्यसले नै त्यसलाई अशुद्ध पार्छ ।

²¹ किनभने मानिसको भित्रबाट नै अर्थात् हृदयबाट नै दुष्ट विचार, यौन अनैतिकता, चोरी, हत्या,

²² व्यभिचार, लोभ, दुष्टता, धोखा, कामुकता, ईर्ष्या, निन्दा, घमण्ड, मूर्खता निस्कन्छन् ।

²³ यी सबै खराबी भित्रबाट नै आउँछन्, र यिनीहरूले नै मानिसलाई अशुद्ध पार्छन् ।”

²⁴ उहाँ त्यहाँबाट उठनुभयो र त्यहाँबाट दुरोस र सीदोनको क्षेत्रतिर जानुभयो । उहाँ एउटा घरभित्र आउनुभयो र उहाँ त्यहाँ हुनुहुन्छ भनी कसैले थाहा नपाऊन् भने उहाँ चाहनुहुन्यो, तैपनि उहाँ लुक्न सक्नुभएन ।

²⁵ तर तुरुन्तै एउटा स्त्रीले उहाँको बारेमा सुनिन् र त्यहाँ आईन् जसकी सानी छोरीलाई अशुद्ध आत्मा लागेको थियो । तिनी उहाँको पाउमा घोप्टो परिन् ।

²⁶ ती स्त्री एक ग्रिक र सिरियाको फोनिकेमा जन्मेकी थिइन् । तिनले आफ्नी छोरीबाट भूत निकाली दिनलाई उहाँसँग बिन्ती गरिन् ।

²⁷ उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “छोराछोरीहरूलाई पहिले खुवाइयोस् । किनकि छोराछोरीहरूको रोटी खोसेर कुकुरहरूलाई दिनु ठिक होइन ।”

²⁸ तर तिनले जवाफ दिएर उहाँलाई भनिन् “हो प्रभु, तर कुकुरहरूले पनि त छोराछोरीहरूको टेबलबाट झरेको रोटीका टुक्राहरू त खान्छन् नि ।”

²⁹ उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमीले यसो भनेकी हुनाले तिमी जानलाई स्वतन्त्र छौं । तिम्री छोरीबाट भूत निस्केर गएको छ ।”

³⁰ तिनी आफ्नो घर फर्केर गइन् र आफ्नी छोरी ओछ्यानमा पल्टिरहेकी पाइन् र भूत निस्केर गएको थियो ।

³¹ उहाँ फेरि दुरोसको क्षेत्रबाट निस्केर सिदोन हुँदै डेकापोलिसको प्रदेश भएर गालील समुद्रतिर जानुभयो ।

³² तिनीहरूले सुन्न नसक्ने र बोल कठिनाई भएको कसैलाई उहाँकहाँ ल्याए र तिनीहरूले त्यसमाथि हात राखिदिनु हुन अनुरोध गरे ।

³³ उहाँले त्यसलाई भिडबाट एकातिर एकान्तमा लैजानुभयो र त्यसको कानमा औला हाल्नुभयो र थुकिसकेपछि उहाँले त्यसको जिब्रो छुनुभयो ।

³⁴ उहाँले स्वर्गतिर हेर्नुभयो; सुस्केरा हाल्नुभयो र त्यसलाई भन्नुभयो, “इफकाता” जसको अर्थ हुन्छ, “खोलिजा ।”

³⁵ तुरुन्तै त्यसको कान खोलियो, र त्यसको जिब्रोलाई बाधा दिने कुरा नष्ट भयो र त्यसले प्रस्तुसँग बोल सक्यो ।

³⁶ उहाँले कसैलाई केही पनि नभन्न भनी तिनीहरूलाई आज्ञा गर्नुभयो । तर उहाँले जति धेरै तिनीहरूलाई त्यस्तो आज्ञा दिनुभयो त्यति धेरै तिनीहरूले यसलाई बताए ।

³⁷ तिनीहरू अत्यन्तै अचम्मित भए र भने, “उहाँले सबै कुरा असल गर्नुभएको छ । उहाँले बहिरालाई सुन्ने र गुँगोलाई बोल्ने पनि बनाउनुहुन्छ ।”

Mark 8:1

¹ ती दिनमा त्यहाँ फेरि एउटा ठुलो भिड भेला भयो, र तिनीहरूसँग खानको लागि केही थिएन । येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई बोलाउनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो,

² “यो भिडमाथि मलाई दया लागेको छ, किनकि तिनीहरू मस्सेंग निरन्तर तिन दिनसम्म रहेका छन् र तिनीहरूसँग कुनै खानेकुरा छैन ।

³ यदि मैले तिनीहरूलाई केही नखुवाईकन पठाएँ भने तिनीहरू बाटोमा मुर्छा पर्न सक्छन् । तिनीहरूमध्ये कोही धेरै टाढाबाट आएका छन् ।”

⁴ उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई जवाफ दिए, “यस्तो निर्जन ठाउँमा यी मानिसहरूलाई तृप्त पार्न सक्ने पर्याप्त रोटी हामी कहाँ पाउन सक्छौं?”

⁵ उहाँले तिनीहरूलाई सोधुभयो, “तिमीहरूसँग कतिवटा रोटी छन्?” तिनीहरूले भने “सातवटा ।”

⁶ उहाँले भिडलाई भुईंमा बस्न आज्ञा दिनुभयो । उहाँले ती सातवटा रोटी लिनुभयो; धन्यवाद दिनुभयो; तिनलाई भाँच्नुभयो । उहाँले मानिसहरूका अगाडि राखून् भनी ती उहाँका चेलाहरूलाई दिनुभयो, र तिनीहरूले मानिसहरूका अगाडि राखिदिए ।

⁷ तिनीहरूसँग थेरै स-साना माछा पनि थिए । त्यसको लागि धन्यवाद दिनुभएपछि उहाँले त्यो पनि बाँडिदिन चेलाहरूलाई आज्ञा गर्नुभयो ।

⁸ तिनीहरूले खाए र अघाए । अनि तिनीहरूले खाएर उब्रेका सात टोकरी रोटीका टुक्रा-टाक्रीहरू बटुले ।

⁹ त्यहाँ लगभग चार हजार जना पुरुष थिए । येशूले तिनीहरूलाई पठाउनुभयो ।

¹⁰ त्यसपछि तुरुन्तै उहाँ चेलाहरूसँग डुङ्गामा चढनुभयो र दलमनुथाको क्षेत्रमा जानुभयो ।

¹¹ तब फरिसीहरू आए, र उहाँसँग वादविवाद गर्न थाले । तिनीहरूले उहाँको जाँच गर्न उहाँसँग स्वर्गबाट एउटा चिन्ह मागे ।

¹² उहाँले आत्मामा सुस्केर हाल्नुभयो र भन्नुभयो, “यो पुस्ताले किन चिन्हको खोजी गर्छ? साँचो साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछ, यो पुस्तालाई कुनै चिन्ह दिइनेछैन ।”

¹³ त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई छोड्नुभयो, फेरि डुङ्गामा चढनुभयो र तालको अर्को भागतिर जानुभयो ।

¹⁴ अहिले चेलाहरूले तिनीहरूसँग रोटी ल्याउन बिर्सेका थिए। तिनीहरूसँग डुङ्गमा एउटाभन्दा बढी रोटी थिएन।

¹⁵ उहाँले तिनीहरूलाई चेतावनी दिनुभयो, र भन्नुभयो, “फरिसी र हेरोदको खमिरदेखि सचेत रहो र होसियार बस।”

¹⁶ चेलाहरूले एक आपसमा बहस गरे, “हामीसँग रोटी नभएकोले हो।”

¹⁷ येशू यसप्रति सजग हुनुहुन्थ्यो र उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले रोटी नल्याएको विषयमा किन बहस गरिरहेका छौ? के तिमीहरू अझै महसुस गर्दैनौ? के तिमीहरू बुझ्दैनौ? तिमीहरूका हृदय यति बोधो भएका छन्?”

¹⁸ तिमीहरूसँग आँखा छन् के तिमीहरू देख्दैनौ? तिमीहरूसँग कान छन् के तिमीहरू सुन्दैनौ? के तिमीहरूले सम्झ्दैनौ?

¹⁹ जब मैले पाँच हजारका सामु पाँच वटा रोटी भाँच्दा रोटीका कति टोकरी टुक्राहरू तिमीहरूले बटुलेका थियौ? तिनीहरूले उहाँलाई भने, “बाह टोकरी।”

²⁰ “अनि जब मैले चार हजारका बिचमा सातवटा रोटी भाँच्दा कति टोकरी तिमीहरूले बटुल्यौ?” तिनीहरूले उहाँलाई भने, “सात टोकरी।”

²¹ उहाँले भन्नुभयो, “के तिमीहरू अझै पनि बुझ्दैनौ?”

²² उहाँहरू बेथसेदामा आउनुभयो। त्यहाँ मानिसहरूले एउटा दृष्टिविहीन मानिसलाई उहाँकहाँ ल्याए र त्यसलाई छोइदिनुहोस भनी येशूसँग बिन्ती गरे।

²³ येशूले त्यस दृष्टिविहीनलाई हातमा समाउनुभयो, र गाउँबाहिर लैजानुभयो। जब उहाँले त्यसको आँखामा धुक्नुभयो, र त्यसमाथि आफ्नो हात राख्नुभयो, उहाँले त्यसलाई सोध्नुभयो, “के तिमीले कुनै कुरा देख्छौ?”

²⁴ त्यसले हेच्यो र भन्यो, “म मानिसहरू रुखहरूजस्तै हिँडेको देख्छु।”

²⁵ उहाँले फेरि आफ्नो हात त्यसका आँखामा राख्नुभयो, र त्यस मानिसले त्यसका आँखा खोल्यो अनि त्यसको दृष्टि पुनः प्राप्त भयो र त्यसले सबै थोक स्पष्टसँग देख्यो।

²⁶ येशूले त्यसलाई त्यसको घर पठाउनुभयो र भन्नुभयो, “त्यस सहरमा नपस।”

²⁷ येशू आफ्ना चेलाहरूसँगै कैसरिया फिलिप्पीका गाउँहरूतिर जानुभयो। बाटोमा उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई सोध्नुभयो, “मानिसहरूले म को हुँ भन्छन्?”

²⁸ तिनीहरूले उहाँलाई जवाफ दिए, र भने, “बप्तिस्मा-दिने यूहन्ना। अरूहरूले, ‘एलिया’ र अरूले भने ‘अगमवक्ताहरूमध्ये एक’ भन्छन्।”

²⁹ उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, “तर तिमीहरूचाहिँ म को हुँ भन्छौ?” पत्रुसले उहाँलाई भने, “तपाईं खोए हुनुहुन्छ”

³⁰ येशूले उहाँको विषयमा कसैलाई पनि नभन् भनी तिनीहरूलाई चेतावनी दिनुभयो।

³¹ उहाँले मानिसका पुत्रले धैरै कुरा भोग्नुपर्छ, र धर्म-गुरुहरू, मुख्य पुजारीहरू र शास्त्रीहरूबाट तिरस्कृत हुनेछ, मारिनेछ र तिन दिनपछि फेरि मृत्युबाट जीवित भई उठनेछ भनी तिनीहरूलाई सिकाउन थालुभयो।

³² उहाँले यो स्पष्टसँग भन्नुभयो। तब पत्रुसले उहाँलाई एकातिर लगे र उहाँलाई हपार्न थाले।

³³ तर येशू आफ्ना चेलाहरूतिर फर्कनुभयो अनि पत्रुसलाई हफ्काउनुभयो र भन्नुभयो, “मबाट पछि हट शैतान! तैले परमेश्वरको कुरालाई ख्याल गर्दैनस, तर तैले मानिसको कुरालाई ख्याल गर्छस।”

³⁴ त्यसपछि उहाँले भिड र उहाँका चेलाहरूलाई सँगै बोलाउनुभयो, र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि कसैले मलाई

पछ्याउन चाहन्छ भने, त्यसले आफैलाई इन्कार गर्नुपर्छ, त्यसको क्रुस बोक्नुपर्छ र मलाई पछ्याउनुपर्छ ।

³⁵ किनकि जसले आफ्नो जीवन बचाउन खोज्छ त्यसले त्यो गुमाउनेछ, र जसले मेरो र सुसमाचारको खातिर आफ्नो जीवन गुमाउँछ, त्यसले यसलाई बचाउनेछ ।

³⁶ मानिसले सारा संसार प्राप्त गरेर आफ्नै जीवन गुमायो भने उसलाई के लाभ हुन्छ र ?

³⁷ मानिसले आफ्नो जीवनको बद्लामा के दिन सक्छ र ?
³⁸ यस व्यभिचारी र पापी पुस्तामा जो म र मेरो वचनसँग शर्माउँछ, मानिसका पुत्र पनि पवित्र स्वर्गदूतहरूसँग पिताको महिमामा आउँदा त्यससँग शर्माउनेछ ।”

Mark 9:1

¹ उहाँले तिनीहरूलाई भनुभयो, “साँचो, साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, यहाँ खडा हुनेहरूमा तिमीहरूमध्ये केहीले परमेश्वरको राज्य शक्तिसित आएको देखुअगि मृत्यु चार्जेछैनन् ।

² ^६ दिनपछि येशूले पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई आफ्नो साथमा लिएर एउटा अग्लो पहाडमा जानुभयो । त्यसपछि तिनीहरूको सामु उहाँको रूप परिवर्तन भयो ।

³ उहाँका लुगाहरू एकदमै चहकिलो, अति सेतो भयो, यति सेतो भयो कि पृथ्वीका कसैले पनि त्यतिको सेतो बनाउन सक्दैनयो ।

⁴ त्यसपछि एलिया र मोशा उहाँहरूकहाँ देखा परे । तिनीहरूले येशूसँग कुरा गरिरहेका थिए ।

⁵ पत्रुसले जवाफ दिए र येशूलाई भने, “गुरुज्यू हामीलाई यहाँ बस्न राम्रो छ । त्यसैले, यहाँ हामी तिनवटा बस्ने ठाउँ बनाओँ: एउटा तपाईंको निम्ति, एउटा मोशाको निम्ति र एउटा एलियाको निम्ति ।”

⁶ (तिनले के भने भनी जानेनन्, किनभने तिनीहरू त्रसित भएका थिए ।)

⁷ बादल आयो र उहाँहरूलाई छोप्यो । तब बादलबाट एउटा आवाज आयो, “यिनी मेरा प्रिय पुत्र हुन् र यिनले भनेका कुरा सुन ।”

⁸ अचानक जब तिनीहरूले आफ्नो वरिपरि हेरे, तिनीहरूले तिनीहरूसँग येशूबाहेक अरू कसैलाई पनि देखेनन् ।

⁹ उहाँहरू पहाडबाट तल ओलंदै गर्नुहुँदा मानिसका पुत्र मृत्युबाट जीवित भएर नउठेसम्म कसैलाई केही पनि नभन्न भनी उहाँले तिनीहरूलाई आज्ञा गर्नुभयो ।

¹⁰ त्यसैले, ती कुराहरू तिनीहरूले आफैसँग राखे, तर तिनीहरूले “मृत्युबाट जीवित भई उठ्नु” को अर्थ के हो भनी तिनीहरूले आपसमा छलफल गरे ।

¹¹ तिनीहरूले उहाँलाई सोधे “शास्त्रीहरूले किन एलिया नै पाहिला आउनुपर्छ भनेका त ?”

¹² उहाँले तिनीहरूलाई भनुभयो, “वास्तवमा सबै थोकलाई पुनर्स्थापना गर्न एलिया नै पहिले आउनुपर्छ । मानिसका पुत्रले धैरै कष्ट भोग्नुपर्छ र घृणित हुनेछ भनी किन लेखिएको त ?”

¹³ तर म तिमीहरूलाई यो भन्नु, कि एलिया आइसकेका छन्, र वचनमा तिनको बारेमा लेखिएअनुसार तिनीहरूले एलियालाई जे चाहे त्यही गरे ।”

¹⁴ जब उहाँ चेलाहरूकहाँ आउनुभयो, उहाँले तिनीहरूका वरिपरि ठुलो भिड देखुभयो, र शास्त्रीहरूले तिनीहरूसँग बहस गरिरहेका थिए ।

¹⁵ जब तिनीहरूले उहाँलाई देखे, सबै भिड छक्क परे र सबै उहाँलाई अभिवादन गर्न दौडेर गए ।

¹⁶ उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई सोभुभयो, “तिमीहरूले तिनीहरूसँग के बहस गरिरहेका छौ ?”

¹⁷ भिडमध्येका कसैले उहाँलाई जवाफ दियो, “गुरुज्यू मैले तपाईंकहाँ मेरो छोरो ल्याएँ। त्यसलाई भूत लागेको छ जसले त्यसलाई बोल्न दिँदैन,

¹⁸ र यसले यसलाई पक्रन्छ, पछार्छ मुखमा फिँज काढछ र दाढा किटछ र अरटू पर्छ। मैले तपाईंका चेलाहरूलाई यसलाई निकाल्नलाई बिन्ती गरेँ, तर तिनीहरूले निकाल्न सकेनन्।”

¹⁹ उहाँले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “हे अविश्वासी पुस्ता हो, कति समयसम्म म तिमीहरूसँग बस्नुपर्नेछ? कति समयसम्म म तिमीहरूलाई सहनु? त्यसलाई मकहाँ ल्याओ।”

²⁰ तिनीहरूले त्यस केटोलाई उहाँकहाँ ल्याए। जब दुष्ट आत्माले येशूलाई देख्यो, त्यो आत्माले त्यस केटोलाई जोरले काम्न लगायो। त्यो केटो भुइँमा लड्यो र मुखमा फिँज काढ्यो।

²¹ येशूले त्यसको बुबालाई सोध्नुभयो, “यस्तो भएको कति भयो?” बुबाले भने, “बाल्यकालदेखि नै हो।

²² यसले उसलाई प्रायः आगो वा पानीमा पर्याँकको छ र उसलाई मार्न खोज्यो। यदि तपाईंले कुनै कुरा गर्न सक्नुहुन्छ भने हामीमाथि दया देखाउनुहोस् र सहायता गर्नुहोस्।”

²³ येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “यदि तपाईंले गर्न सक्नुहुन्छ भने? विश्वास गर्नेको निमिति सबै कुरा सम्भव छ।”

²⁴ तुरुन्तै त्यस बालकको बुबा चिच्च्याए र भने, “म विश्वास गर्छ! मेरो अविश्वासमा सहायता गर्नुहोस्।”

²⁵ जब येशूले भिड दौडै उहाँहरूतिर आइरहेको देख्नुभयो, उहाँले त्यो अशुद्ध आत्मालाई हप्काउनुभयो र भन्नुभयो, “तँ गुँगा र बहिरो आत्मा, म आज्ञा गर्छ यसबाट निर्सिक्षा र कहिल्यै पनि यसमा प्रवेश नगर।”

²⁶ यो चिच्च्यायो र डरलाग्दो गरी लछारपछार गयो अनि निस्क्यो। त्यो केटा मरेकोजस्तै देखियो। त्यसैले, धेरैले भने, “ऊ मन्यो।”

²⁷ तर येशूले त्यस केटालाई हातले समातेर उठाउनुभयो, र त्यो केटा उभियो।

²⁸ जब येशू घरभित्र पस्नुभयो, चेलाहरूले उहाँलाई गुप्तमा सोधे, “हामीले यसलाई किन निकाल्न सकेनौँ?”

²⁹ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यस्तो किसिमको कुरालाई प्रार्थनाले बाहेक निकाल्न सकिँदैन।”

³⁰ उहाँहरू त्यहाँबाट जानुभयो र गालील हुँदै जानुभयो। उहाँहरू कहाँ हुनुहुन्छ कसैलाई थाहा नहोस् भने उहाँले चाहनुभयो,

³¹ किनभने उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई सिकाइरहनुभएको थियो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मानिसका पुत्र मानिसहरूका हातमा सुम्पिनेछ र तिनीहरूले उसलाई मार्नेछन। जब उसलाई मारिनेछ त्यसको तिन दिनपछि ऊ फेरि जीवित भई उठ्नेछ।”

³² तर तिनीहरूले यो भनाइलाई बुझेनन् र उहाँलाई सोध तिनीहरू डराए।

³³ अनि उहाँहरू कर्फन्हुममा आइपुग्नुभयो। जब उहाँ घरमा हुनुहुन्यो उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, “तिमीहरूले बाटोमा के छलफल गरिरहेका थियौ?”

³⁴ तर सबै चुपचाप भए। किनभने तिनीहरूले “कोचाहिँ सबैभन्दा ठुलो हो” भनी बहस गरिरहेका थिए।

³⁵ उहाँ बस्नुभयो र बाह जनालाई बोलाउनुभयो अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि कोही पहिलो हुन चाहन्छ भने त्यो सबैभन्दा अत्तिम र सबैको दास हुनुपर्छ।”

³⁶ उहाँले एउटा सानो बालकलाई लिएर तिनीहरूका माझमा राख्नुभयो। उहाँले त्यसलाई हातमा लिनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो,

³⁷ “जसले यस्तो बालकलाई मेरो नाउँमा ग्रहण गर्छ, उसले मलाई पनि ग्रहण गर्छ, र कसैले मलाई ग्रहण गर्छ भने उसले

मलाई मात्र होइन, तर मलाई पठाउनुहुनेलाई पनि ग्रहण गर्छ
।”

³⁸ यूहन्नाले उहाँलाई भने, “गुरुज्यू हामीले कसैलाई तपाईंको
नाममा भूतात्मा धपाउँदै गरेको देख्यौं र हामीले त्यसलाई
रोक्यौं, किनकि त्यसले हामीलाई पछ्याउँदैन।”

³⁹ तर येशूले भन्नुभयो, “त्यसलाई नरोक, किनकि कसैले पनि
मेरो नाउँमा शक्तिशाली काम गरेर तत्कालै मेरो बारेमा कुनै
खराब कुरा भन्न सक्दैन।

⁴⁰ जो हाम्रो विरुद्धमा छैन, त्यो हाम्रो हो।

⁴¹ तिमीहरू ख्रीष्टका भएको हुनाले कसैले एक गिलास पानी
दिन्छ भने पनि साँचो साँचो म भन्दछु, कि उसले आफ्नो इनाम
गुमाउनेछैन।

⁴² ममा विश्वास गर्न यी सानामध्ये एक जनालाई ठेस खान
लगाउनुभन्दा त, त्यसलाई त्यसको घाँटीमा ठुलो जाँतोको
दुङ्गा बाँधेर समुद्रमा पापाँकु राम्रो हुने थियो।

⁴³ यदि तिम्रो हातले तिमीलाई ठेस खान लगाउँछ भने यसलाई
काटेर फालिदेऊ। दुईवटा हात लिएर कहिल्यै ननिभ्ने
आगोको नरकमा जानुभन्दा अपाङ्ग भएर जीवनमा प्रवेश गर्नु
नै राम्रो हुन्छ।

⁴⁴ (नोट: उल्क्ष प्राचीन प्रतिलिपिहरूले पद ४४ र ४६ बाट
यस वाक्यांशलाई हटाएको छ) “जहाँ किराहरू कहिल्यै
मर्देनन् र आगो पनि कहिल्यै निभैन।”

⁴⁵ यदि तिम्रो खुट्टाले तिमीलाई ठेस खान लगाउँछ भने
यसलाई काटेर फालिदेऊ। दुईवटा खुट्टा लिएर नरकमा
फालिनुभन्दा त लङ्घ्डो भएर जीवनमा प्रवेश गर्नु नै असल
हुन्छ।

⁴⁶ (४४ पदको टिप्पणीलाई हेर्नुहोस्।)

⁴⁷ यदि तिम्रा आँखाले तिमीलाई ठेस खान लगाउँछ भने,
यसलाई निकालेर फालिदेऊ। दुईवटा आँखा लिएर नरकमा

फालिनुभन्दा एउटा मात्र आँखा लिएर परमेश्वरको राज्यमा
प्रवेश गर्नु नै असल हुन्छ।

⁴⁸ जहाँ किराहरू मर्देनन् र आगो पनि निभैन।

⁴⁹ किनकि सबैलाई आगोले नुनिलो पार्नेछ।

⁵⁰ नुन असल हो, तर यदि नुनले आफ्नो नुनिलोपना गुमाउँछ
भने यसलाई फेरि कसरी नुनिलो बनाउने ? आफू-आफूमा
नुन राख र एक-आपसमा शान्तिमा बस।

Mark 10:1

¹ येशू त्यो ठाउँ छोडेर यहूदियाको प्रान्त र यर्दन नदि पारिको
क्षेत्रमा जानुभयो अनि भिड फेरि उहाँकहाँ आयो। उहाँले
गर्नुभएँझै उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउँदै हुनुहुन्यो।

² अनि फरिसीहरू उहाँलाई जाँच उहाँकहाँ आए र सोधे, “के
कुनै पतिले आफ्नी पलीसँग विवाहित्वेद गर्नु उचित हो ?”

³ उहाँले जवाफ दिनुभयो, “मोशाले तिमीहरूलाई के आज्ञा
दिएका छन् ?”

⁴ तिनीहरूले भने, “मोशाले पलीलाई त्यागपत्र दिन र
त्यसलाई पठाइदिन अनुमति दिए।”

⁵ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूका कठोर
हृदयको कारण तिनले तिमीहरूका लागि यो व्यवस्था लेखेका
हुन्।”

⁶ तर सृष्टिको सुरुदेखि नै परमेश्वरले तिनीहरूलाई पुरुष र
स्त्री बनाउनुभयो।

⁷ यही कारणले गर्दा पुरुषले आफ्ना बुबा र आमालाई छोडेर
आफ्नी पलीसँग लागिरहन्छ,

⁸ र दुई जना एउटै शरीर हुन्छन्। त्यसैले, तिनीहरू दुई⁹
होइनन्, तर एउटै शरीर हुन्।

⁹ त्यसकारण, जसलाई परमेश्वरले एक पानुभएको छ, त्यसलाई कुनै मानिसले अलग नगरोस् ।”

¹⁰ उहाँहरू घरभित्र हुनुहुँदा चेलाहरूले उहाँलाई यसको बारेमा फेरि सोधे ।”

¹¹ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जसले आफ्नी पलीसँग विवाहविच्छेद गर्छ र अर्को महिलासँग विवाह गर्छ, उसले त्यसको विरुद्धमा व्यभिचार गर्छ ।

¹² र यदि तिनले आफ्नो पतीसँग विवाहविच्छेद गर्छ र अर्को पुरुषसँग विवाह गर्छ भने, त्यसले व्यभिचार गर्छ ।”

¹³ अनि उहाँले छोइदिनुभएको होस् भनी मानिसहरूले आफ्ना स-साना बालबालिकाहरूलाई उहाँकहाँ ल्याए, तर चेलाहरूले तिनीहरूलाई हप्काए ।

¹⁴ तर जब येशूले यो देख्नुभयो, उहाँ तिनीहरूसँग रिसाउनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “स-साना बालबालिकाहरूलाई मकहाँ आउन देओ, र तिनीहरूलाई मनाही नगर, किनभने परमेश्वरको राज्य यस्तैहरूको हो ।”

¹⁵ साँचो साँचो, म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले परमेश्वरको राज्यलाई यो सानो बालकको रूपमा ग्रहण गर्दैन, त्यो निश्चय नै यसभित्र प्रवेश गर्नेछैन ।”

¹⁶ त्यसपछि उहाँले बालबालिकाहरूलाई आफ्नो अङ्गालोमा लिनुभयो र तिनीहरूमाथि आफ्नो हातमा लिएर आशिष दिनुभयो ।

¹⁷ उहाँले यात्रा सुरु गर्न लाग्नुहुँदा एक जना मानिस दौडेर आई उहाँको सामु घुँडा टेकेर बिन्ती गयो, “हे असल गुरु, अनन्त जीवनको हकदार हुन मैले के गर्नुपर्छ ?”

¹⁸ येशूले भन्नुभयो, “किन तिमी मलाई असल भन्दछै ? परमेश्वरबाहेक कोही पनि असल छैन ।

¹⁹ तिमी यी आज्ञाहरू जान्दछौ: हत्या नगर्नु व्यभिचार नगर्नु चोरी नगर्नु, झुटो गवाही नदिनू, ठगी नगर्नु आफ्ना बुबा र आमालाई आदर गर्नु ।”

²⁰ त्यो मानिसले भन्यो, “गुरुज्यू ती सबै त मैले बाल्यकालदेखि नै पालन गरेको छु ।”

²¹ येशूले त्यसलाई हेर्नुभयो र प्रेम गर्नुभयो । उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “तिमीमा एउटा कुराको कमी छ । तिमीले आफूसँग भएका सबै थोक बैच्नुपर्छ र ती गरिबहरूलाई दिनुपर्छ, अनि स्वर्गमा तिम्रो धन हुनेछ । त्यसपछि आऊ र मेरो पछि लाग ।”

²² तर यो भनाइको कारण त्यो निरुत्साहित भयो; त्यो धेरै दुःखित भएर त्यहाँबाट गयो, किनभने त्यससँग धेरै धन सम्पत्ति थियो ।

²³ येशूले वरिपरि हेर्नुभयो र आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “धनी मानिसहरूलाई परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्ने अति कठिन छ !”

²⁴ चेलाहरू उहाँका वचनहरूमा छक्क परे । तर येशूले फेरि तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “बालकहरू हो, परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु अति गाहो छ !”

²⁵ धनी मानिसलाई परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नुभन्दा त ऊँटलाई सियोको नाश्रीबाट छिन्न सजिलो हुन्छ ।”

²⁶ तिनीहरू अति चकित भए र एक-आपसमा भन लागे, “त्यसो हो भने, कसले उद्धार पाउन सक्छ त ?”

²⁷ येशूले तिनीहरूलाई हेर्नुभयो र भन्नुभयो, “मानिसहरूका लागि यो असम्भव हुन्छ, तर परमेश्वरको लागि होइन । परमेश्वरको निम्नि सबै कुरा सम्भव छ ।”

²⁸ पत्रुसले उहाँसँग कुरा गर्न थाले, “हेर्नुस, हामीले सबै थोक त्यागेर तपाईंलाई पछ्याएका छौं ।”

²⁹ येशूले भन्नुभयो, “साँचो साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले मेरो र सुसमाचारको खातिर आफ्नो घर वा दाजुभाइहरू वा दिदी बहिनीहरू वा आमा वा बुबा वा छोराछोरीहरू वा जग्गा जमिन त्याग्छ,

³⁰ त्यसले यही संसारमा अहिले नै सतावटको साथै यसको सय गुणा घरहरू, दाजुभाइहरू, दिदी बहिनीहरू, आमाहरू, छोराछोरीहरू र आउने संसारमा अनन्त जीवन पाउनेछ ।

³¹ तर धरै जना जो पहिला हुनेहरू पछिला हुनेछन् र पछिला हुनेहरू पहिला हुनेछन् ।”

³² उहाँहरू यरूशलेम जाने बाटोमा जाँदै हुनुहुन्थ्यो, र येशु तिनीहरूका अगि-अगि जाँदै हुनुहुन्थ्यो । चेलाहरू छक्क परिहेका थिए र तिनीहरूलाई पछ्यानेहरूचाहिँ डराएका थिए । अनि येशूले फेरि ती बाह जनालाई अलगै लानुभयो र आब चाँडै उहाँलाई के हुने थियो, सो बताउन थाल्नुभयो ।

³³ “हेर, हामी यरूशलेमतिर जाँदै छौं, र मानिसका पुत्रलाई त्यहाँ मुख्या पुजारीहरू र शास्त्रीहरूका हातमा सुम्पिनेछ । तिनीहरूले उसलाई मृत्युदण्डको दोष लगाउनेछन् र गैरयहूदीहरूकहाँ सुम्पिदिनेछन् ।

³⁴ तिनीहरूले उसको गिला गर्नेछन्, र थुक्नेछन् र कोरा लगाउनेछन् र मृत्युमा पुन्याउनेछन् । तर तिन दिनपछि ऊ जीवित भई उठ्नेछ ।”

³⁵ जब्दिपाका छोराहरू याकूब र यहन्ना उहाँकहाँ आए र उहाँलाई भने, “गुरुज्यू हामीले तपाईँसँग जे माझौं सो हाम्रो निम्ति गरिदिनुहोस् भन्ने हामी चाहन्छौं ।”

³⁶ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मैले तिमीहरूका लागि के गरेको तिमीहरू चाहन्छौं ?”

³⁷ तिनीहरूले भने, “तपाईंको महिमामा हामीमध्ये एउटालाई तपाईंको दायाँपटि र अर्कोलाई बायाँपटि बस्न दिनुहोस् ।”

³⁸ तर येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “तिमीहरूले के मागिरहेका छौं, सो तिमीहरू जान्दैनौं । के तिमीहरू मैले पिउन लागेको कचौरा पिउन सकछौं वा मैले लिने बप्तिस्मा तिमीहरू सहन सकछौं ?”

³⁹ तिनीहरूले उहाँलाई भने, “हामी सकछौं ।” येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मैले पिउने कचौरा तिमीहरूले पिउनेछौं । र मैले लिने बप्तिस्मा तिमीहरूले पनि लिनेछौं ।

⁴⁰ तर मेरो दाहिनेपटि वा देब्रेपटि बस्नुचाहिँ मैले दिने कुरा होइन, तर यो जसको निम्ति तयार पारिएको छ, तिनीहरूका निम्ति नै हो ।”

⁴¹ जब अरू दस जना चेलाले यसबारे सुने, तिनीहरू याकूब र यूहन्नासँग निकै रिसाउन थाले ।

⁴² येशूले तिनीहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो र भन्नुभयो, “गैरयहूदीहरूका शासकहरू मानिनेहरूले तिनीहरूमाथि प्रभुत्व जमाउँछन्, र तिनीहरूका महत्त्वपूर्ण मानिसहरूले तिनीहरूमाथि अधिकार गर्नेन् भन्ने तिमीहरू जान्दछौ ।

⁴³ तर तिमीहरूका माझमा यस्तो हुनेछैन । तिमीहरूका माझमा जो महान् हुने इच्छा गर्छ, त्यो तिमीहरूका सेवक हुनुपर्छ ।

⁴⁴ र तिमीहरूमध्ये जो पहिलो हुने इच्छा गर्छ, त्यो सबैको दास हुनुपर्छ ।

⁴⁵ किनभने मानिसका पुत्र सेवा पाउन होइन, तर सेवा गर्नका निम्ति र धेरैको छुटकाराको मोलको रूपमा आफ्नो जीवन दिन आयो ।

⁴⁶ उहाँहरू यरीहोमा आउनुभयो । र उहाँ आफ्ना चेलाहरू र ठुलो भिडसँगै यरीहोबाट जानुहँदा तिमैको छोरा बारतिमै दृष्टिविहीन भिखारी बाटोमा बसको थियो ।

⁴⁷ जब त्यसले येशु नासरी भने सुने, त्यो कराउन थाल्यो र भन्यो, “हे येशु, दाऊदका पुत्र, ममाथि दया गर्नुहोस् ।”

⁴⁸ धेरैले चुप लाग भनी त्यो दृष्टिविहीन मानिसलाई हफ्काए । तर त्यो झन् ठुलो स्वरले करायो, “दाऊदका पुत्र, ममाथि दया गर्नुहोस् ।”

⁴⁹ येशु रोकिनुभयो र त्यसलाई बोलाएर ल्याउन आज्ञा दिनुभयो । तिनीहरूले यसो भनेर त्यसलाई बोलाए, “साहस गर ! खडा होऊ ! उहाँले तिमीलाई बोलाउँदै हुनुहुन्छ ।”

⁵⁰ त्यसले आफ्नो खास्टो एकातिर फाल्यो, र उफ्रेर येशूकहाँ आयो ।

⁵¹ येशूले त्यसलाई जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “मैले तिम्रो निम्ति के गरेको चाहन्छौ ?” त्यो दृष्टिविहीन मानिसले भयो, “रब्बी, म मेरो दृष्टि प्राप्त गर्न चाहन्छु ।”

⁵² येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “जाऊ ! तिम्रो विश्वासले तिमीलाई निको पारेको छ ।” त्यो तुरुन्तै फेरि देख्न सक्यो र त्यो उहाँको पछिपछि गयो ।

Mark 11:1

¹ जब उहाँहरू यरूशलेम आउनुभयो उहाँहरू बेथफागे र बेथानीको नजिक जैतून डाँडामा आइपुग्नुभयो । येशूले उहाँका दुई जना चेलालाई पठाउनुभयो ।

² र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू हाम्रो सामुन्नेको गाउँमा जाओ । तिमीहरू पस्ने बित्तिकै तिमीहरूले कहिल्यै नचढेको बछेडो पाउनेछौ । त्यसलाई फुकाओ र मकहाँ ल्याओ ।

³ कसैले तिमीहरूलाई ‘तिमीहरूले किन यसो गरिरहेका छौ ?’ भनेर सोध्यो भने, तिमीहरूले भन्नू ‘प्रभुलाई यसको खाँचो छ, र उहाँले तुरुन्तै यहाँ नै फिर्ता पठाउनुहुनेछ’ ।”

⁴ तिनीहरू गए र खुल्ला गल्लीमा ढोका बाहिर बाँधिएको एउटा बछेडो भेटे र तिनीहरूले यसलाई फुकाए ।

⁵ त्यहाँकेरी मानिसहरू उभिरहेका थिए जसले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले त्यो बछेडोलाई फुकाएर के गर्न लागिरहेका छौ ?”

⁶ तिनीहरूले उनीहरूलाई येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभएँदै भने, अनि मानिसहरूले तिनीहरूलाई जान दिए ।

⁷ दुई जना चेलाले बछेडोलाई ल्याए र येशू त्यसमाथि चढेर जान सक्नुभएको होस् भनी तिनीहरूले आफ्ना कपडा त्यसमाथि राखे ।

⁸ धैरै मानिसले तिनीहरूका कपडा बाटोभरि ओछ्याए र अरूहरूले खेतबाट काटेर ल्याएका रुखका हाँगाहरू बिछ्याए ।

⁹ उहाँको अगिअगि जाने र उहाँका पछिपछि आउनेहरूले यसरी ठुलो सोरमा कराए, “होसन्ना ! परमप्रभुको नाउँमा आउने धन्यका होऊन् ।

¹⁰ हाम्रा पिता दाउदको आउने राज्य धन्यको होस् ! सर्वोच्चमा होसन्ना !”

¹¹ त्यसपछि येशू यरूशलेम प्रवेश गर्नुभयो र मन्दिरभित्र जानुभयो अनि वरिपरि सबैतिर हेर्नुभयो । अहिले, अबेर भइरहेको थियो । उहाँ बाह चेलासँग बेथानियातिर जानुभयो ।

¹² अर्को दिन, जब उहाँहरू बेथानियाबाट फर्कनुभयो, उहाँ भोकाउनुभयो ।

¹³ उहाँले पातसहितको अञ्जीरको बोट टाढैबाट देख्नुभयो । यसमा कुनै कुरा पाइन्थ्यो कि भनी उहाँ हेर्न जानुभयो । जब उहाँ त्यहाँ आउनुभयो उहाँले पातबाहेक केही पनि पाउनुभएन, किनभने यो अञ्जीर फल्ले समय थिएन ।

¹⁴ उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “तेरो फल फेरि कसैले कहिल्यै पनि खानेछैन ।” उहाँका चेलाहरूले यो सुने ।

¹⁵ उहाँहरू यरूशलेम आउनुभयो र उहाँ मन्दिरभित्र प्रवेश गर्नुभयो अनि उहाँले त्यहाँका किने र बेच्नेहरूलाई बाहिर खेदून थाल्नुभयो । उहाँले पैसा साट्नेहरूका टेबल र परेवा बेच्नेहरूको बस्ने मेचलाई पल्टाइदिनुभयो ।

¹⁶ उहाँले कसैलाई पनि मन्दिर भएर बेच्न सकिने कुनै पनि थोक बोकेर लान दिनुभएन ।

¹⁷ उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउनुभयो र भन्नुभयो, “के यस्तो लेखिएको छैन, मेरो घर सबै जातिका निम्ति प्रार्थनाको घर हुनेछ ?” तर तिमीहरूले यसलाई डाँकुहरूको ओढार बनाएका छौ ।”

¹⁸ उहाँले भन्नुभएको कुरा मुख्य पुजारीहरू र शास्त्रीहरूले सुने र उहाँलाई मार्ने उपाय खोजे । उहाँको शिक्षामा सम्पूर्ण भिड नै छक्क परेका हुनाले तिनीहरू डराए ।

¹⁹ जब साँझ पन्यो, उहाँहरू सहर छोडेर जानुभयो ।

²⁰ जब उहाँहरू बिहान त्यही बाटो भएर जानुभयो, तिनीहरूले अज्जीरको रुख जरैदेखि सुकेको देखे ।

²¹ पत्रसले सम्झे र भने, “गुरुज्यू हेर्नुहोस् त ! तपाईंले सराप दिनुभएको अज्जीरको रुख त सुकेछ ।”

²² “परमेश्वरमा विश्वास गर” भनेर येशूले उत्तर दिनुभयो ।

²³ साँचो साँचो म भन्दछु, जसले यो पहाडलाई, ‘उठ र समुद्रमा झार’ भन्छ, अनि त्यसले आफ्नो हृदयमा कुनै शङ्का गर्दैन, तर त्यसले मागेको कुरा हुन्छ भनी विश्वास गर्छ, परमेश्वरले त्यही नै गर्नुहनेछ ।

²⁴ त्यसकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु: तिमीहरूले जुन कुराको निम्ति प्रार्थना गर्छौं र माघौ, यो तिमीहरूले पाएका छौं र तिमीहरूको हुनेछ भनी विश्वास गर ।

²⁵ जब तिमी खडा हुन्छौं र प्रार्थना गर्छौं, तिमीहरूसँग कसैको विरुद्धमा कुनै कुरा छ भने तिमीहरूले क्षमा दिनुपर्छ, ताकि सर्वामा हुनुहुने तिमीहरूका पिताले तिमीहरूका अपराधहरू क्षमा गरिदिऊन ।”

²⁶ [टिपोट: प्राचीन उल्कष्ट प्रतिलिपिहरूले यो पदलाई समावेश गरेका छैनन् (मत्ती ६:१५ हेर्नुहोस) मर्कूस ११:२६] तर यदि तिमीहरूले क्षमा गरेनौ भने सर्वामा हुनुहुने तिमीहरूका पिताले पनि तिमीहरूका पापहरू क्षमा गर्नुहनेछैन ।

²⁷ उहाँहरू फेरि यरूशलेममा आउनुभयो । जब येशू मन्दिरमा घुमिरहनुभएको थियो, मुख्य पुजारीहरू, शास्त्रीहरू र धर्म-गुरुहरू उहाँकहाँ आए ।

²⁸ तिनीहरूले उहाँलाई भने, “कसको अधिकारले तिमीले यी कुराहरू गर्छौं ? र ती गर्न तिमीलाई कसले अधिकार दियो ?”

²⁹ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई एउटा प्रश्न सोध्छु । मलाई भन र मैले यी सबै कुन अधिकारले गर्छु भनी सो बताउनेछु ।

³⁰ यूहन्नाको बप्तिस्मा स्वर्गबाट भएको हो कि मानिसहरूबाट भएको हो ? मलाई जवाफ देओ ।”

³¹ तिनीहरू एक-आपसमा छलफल र बहस गरे र भने, “यदि हामीले ‘स्वर्गबाट’ भयाँ भने उहाँले भनुहुनेछ, ‘त्यसो भए, किन उनलाई विश्वास गर्दैनौ ?’

³² तर यदि हामीले ‘मानिसबाट’ भयाँ भने, तिनीहरू मानिसहरूसित डराउँथे, किनभने उनीहरूले यूहन्ना अगमवक्ता हुन भनी मान्ये ।

³³ त्यसपछि तिनीहरूले येशूलाई जवाफ दिए र भने, “हामीलाई थाहा छैन ।” त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “न त मैले यी कुराहरू कसको अधिकारले गर्दू भनी तिमीहरूलाई बताउनेछु ।”

Mark 12:1

¹ त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई दृष्टान्तमा सिकाउन थाल्नुभयो । उहाँले भन्नुभयो, “एक जना मानिसले दाखबारी लगाए, त्यसको वरिपरि बार लगाए र कोलको निम्ति एउटा खाल्लो खने । उनले त्यहाँ एउटा मचान बनाए र दाख उमार्नेहरूलाई दाखबारी भाडामा दिए । त्यसपछि उनी यात्रामा लागे ।

² ठिक समयमा उनले दाखको केही फल पाउन दाख उमार्नेहरूकहाँ एक जना नोकर पठाए ।

³ तर तिनीहरूले त्यसलाई समातेर पिटे र केही पनि नदिईकन पठाइदिए ।

⁴ फेरि उनले अर्को नोकरलाई पठाए, तर तिनीहरूले त्यसलाई पनि टाउकोमा चोट पुऱ्याए र लज्जास्पद रूपमा व्यवहार गरे ।

⁵ अझै पनि उनले अर्कोलाई पठाए र त्यसलाई तिनीहरूले मारे । तिनीहरूले अरू धैरेलाई पनि त्यस्तै व्यवहार गरे, कसैलाई कुटे र अरूलाई मारे ।

⁶ उनीसँग पठाउन अझै पनि एक जना व्यक्ति अर्थात् प्यारो छोरा थिए । उनले तिनीहरूकहाँ पठाउन त्यो नै अन्तिम व्यक्ति थियो । उनले भने, “तिनीहरूले मेरो छोरालाई आदर गर्नेछन् ।”

⁷ तर मोहीहरूले एक-आपसमा भने, “यो त उत्तराधिकारी हो । आओ, यसलाई मारौं र सम्पति हाम्रो हुनेछ ।”

⁸ तिनीहरूले उसलाई पक्रे; उसलाई मारे र उसलाई दाखबारी बाहिर फालिदिए ।

⁹ यसकारण, दाखबारीको मालिकले के गर्नेछ ? उनी आउनेछन् र ती दाख उमार्नेहरूलाई नाश गर्नेछन् र दाखबारी अरूहरूलाई दिनेछन् ।

¹⁰ के तिमीहरूले यो धर्मशास्त्र पढेका छैनौ ? जुन ढुङ्गालाई निर्माणकर्ताहरूले अस्वीकार गरे, त्यही नै कुनै-दुङ्गो भएको छ ।’

¹¹ त्यो परमप्रभुबाट थियो र यो हाम्रो वाष्टिमा आश्चर्यजनक छ ।”

¹² तिनीहरूले येशूलाई पक्रन खोजे, तर तिनीहरू भिडसित डराए, किनभने उहाँले यो दृष्टान्त तिनीहरूकै विरुद्धमा बोल्नुभएको कुरा तिनीहरूले जाने । त्यसैले, तिनीहरूले उहाँलाई छाडे र गए ।

¹³ अनि तिनीहरूले उहाँलाई उहाँकै वचनहरूमा फसाउन हेरोदियासहरू र केही फरिसीहरू पठाए ।

¹⁴ तिनीहरू आए र उहाँलाई भने, “गुरुज्यू हामी जान्दछौं, कि तपाईंले कसैको विचारको वास्ता गर्नुहुन्न, र तपाईंले मानिसहरूबिच कुनै भेदभाव गर्नुहुन्न । तपाईंले साँच्चै परमेश्वरको मार्ग सिकाउनुहुन्छ । कैसरलाई कर रिनु उचित हो वा होइन ? हामी कर तिरौं कि निरौं ?”

¹⁵ तर येशूले तिनीहरूको कपटलाई जानुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले मलाई किन जाँच्छौ ? मलाई एउटा सिक्का ल्याओ ताकि मैले हेर्न सकौं ।”

¹⁶ तिनीहरूले एउटा सिक्का येशूकहाँ ल्याए । उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यो कसको स्वरूप र छाप हो ?” तिनीहरूले भने, “कैसरको हो ।”

¹⁷ येशूले भन्नुभयो, “कैसरका चिजहरू कैसरलाई नै देओ र परमेश्वरका चिजहरू परमेश्वरलाई नै ।” तिनीहरू चकित भए ।

¹⁸ त्यसपछि पुनरुत्थान हुँदैन भने सदुकीहरू उहाँकहाँ आए । तिनीहरूले उहाँलाई यसो भनेर सोधे,

¹⁹ “गुरुज्यू मोशाले हाम्रो लागि लेखे, यादि कुनै मानिसको दाजु कुनै बालबच्चा नभईकन मर्छ भने, त्यो मानिसले आफ्नो दाजुकी पल्नीलाई विवाह गरेर आफ्नो दाजुको लागि बच्चा जन्माउनुपर्छ ।”

²⁰ त्यहाँ सात जना दाजुभाइ थिए, पहिलोले आफ्नी पली ल्याए र बच्चा नभई मरे ।

²¹ दोस्रोले दाजुकी पली लगे र कुनै बालबच्चा नभई तिनी मरे । अनि तेस्रोलाई पनि त्यस्तै भयो ।

²² अनि सातै जना कुनैको पनि बालबच्चा भएन । अन्तमा ती स्त्री पनि मरिन् ।

²³ पुनरुत्थानमा जब तिनीहरू फेरि जीवित भई उठनेछन्, तिनी कसकी पली हुनेछिन् ? किनभने ती सातै दाजुभाइले तिनलाई पलीको रूपमा लिए ।

²⁴ येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले न त धर्मशास्त्र न परमेश्वरको शक्तिको बारेमा जानेका हुनाले नै के तिमीहरूले गल्ती गरेका होइनौ र ?

²⁵ किनभने जब तिनीहरू मृत्युबाट जीवित भई उठनेछन्, तिनीहरूले न विवाह गर्छन् न त विवाह गर्न नै दिन्छन्, तर तिनीहरू स्वर्गिका स्वर्गदूतहरूजस्ता हुनेछन् ।

²⁶ तर जीवित भई उठने मृतकहरूको विषयमा के तिमीहरूले मोशाको पुस्तकमा झाडीको विवरणमा परमेश्वर उनीसँग कसरी बोल्नुभयो र, ‘म अब्राहामका परमेश्वर,

इसहाकका परमेश्वर र याकूबका परमेश्वर हुँ भन्नुभयो भन्ने पढेका छैनौ ?”

²⁷ उहाँ मृतकहरूका परमेश्वर हुनुहुन्न, तर जीवितहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ । तिमीहरू गलत छौ ।”

²⁸ शास्त्रीहरूमध्येका एक जना आए र तिनीहरूका छलफल सुने । येशूले तिनीहरूलाई राम्रो जवाफ दिनुभएको तिनले देखे । तिनले उहाँलाई सोधे, “सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण आज्ञा कुन हो ?”

²⁹ येशूले जवाफ दिनुभयो, “सबैभन्दा महत्त्वपूर्णचाहिँ यो हो, ‘सुन, हे इसाएल, परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर, परमप्रभु एक मात्र हुनुहुन्छ ।

³⁰ तिमीले आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरलाई आफ्ना सारा हृदय, सारा प्राण, सारा मन र सारा शक्तिले प्रेम गर्नुपर्दछ ।”

³¹ दोस्रो आज्ञा यो हो, ‘आफ्नो छिमेकीलाई आफुलाई जस्तै प्रेम गर्नुपर्छ ।’ योभन्दा अरू कुनै ठुलो आज्ञा छैन ।”

³² शास्त्रीले भने, “हे असल गुरुज्यू ! परमेश्वर एक मात्र हुनुहुन्छ र उहाँबाहेक अरू कोही पनि छैन भनी तपाईंले साचो भन्नुभएको छ ।

³³ उहाँलाई सारा हृदय, सारा समझ र सारा शक्तिले प्रेम गर्नु अनि आफ्नो छिमेकीलाई आफुलाई झैँ प्रेम गर्नु होमबलि र बलिदानहरूभन्दा पनि महान् हो ।”

³⁴ जब तिनले बुद्धिमत्तापूर्वक जवाफ दिएको येशूले देखुभयो, उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमी परमेश्वरको राज्यबाट टाढा छैनौ ।” त्यसपछि कसैले पनि येशूलाई अरू प्रश्न गर्ने आँट गरेन ।

³⁵ येशूले मन्दिरमा सिकाउँदै गर्नुहुँदा उहाँले जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “शास्त्रीहरूले ख्रीष्टलाई कसरी दाऊदका पुत्र भन्छन् ?

³⁶ दाऊद आफैले पवित्र आत्माद्वारा यसो भने, ‘परमप्रभुले मेरा प्रभुलाई भन्नुभयो, मेरो दाहिने हातमा बस, जबसम्म मैले तिम्रा शत्रुहरूलाई तिम्रो खुट्टामुनि ल्याउँदिनँ ।’

³⁷ दाऊद आफैले उहाँलाई ‘प्रभु’ भन्छन् भने मसीह कसरी दाऊदका पुत्र हुन सक्छन् त ?” ठुलो भिडले उहाँको कुरा खुसीसाथ सुन्नो ।

³⁸ येशूले उहाँको शिक्षामा भन्नुभयो, “शास्त्रीहरूदेखि होसियार बस, जसले लामो वस्त्र लगाएर हिँडन र बजारमा अभिवादन गरेको,

³⁹ अनि सभाघरमा भोजमा प्रमुख आसनहरू र भोजहरूमा प्रमुख स्थानहरू रुचाउँछन् ।

⁴⁰ तिनीहरूले विधवाहरूको घर खान्छन् र मानिसहरूले देखून भनी लामो प्रार्थना गर्छन् । यी मानिसहरूले अझ ठुलो दण्ड पाउनेछन् ।”

⁴¹ त्यसपछि येशू मन्दिर परिसरको भेटी चढाउने बाकसको सामुने बस्नुभयो । मानिसहरूले भेटी हालिरहँदा उहाँले हेरिरहनुभएको थियो । धेरै धनी मानिसले ठुलो रकम हाले ।

⁴² त्यसपछि त्यहाँ एक जना गरिब विधवा आइन् र दुई सिक्का हालिन् ।

⁴³ उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई बोलाउनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, यी गरिब विधवाले भेटीको बाकसमा भेटी दिनेहरूमध्ये सबैभन्दा धेरै हालेकी छन् ।

⁴⁴ किनभने सबैले आ-आफ्ना प्रशस्तताबाट दिए । तर यी विधवाले आफ्नो गरिबीबाट तिनी जिउनुपर्ने सबै पैसा हालिन् ।”

Mark 13:1

¹ जसै येशू मन्दिरबाट जाँदै हुनुहुस्यो, उहाँका चेलाहरूमध्ये एक जनाले भयो, “गुरुज्यू हेर्नुहोस् त कति राम्रा ढङ्गाहरू र भवनहरू !”

² उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “के तिमी यी भव्य भवनहरू देख्छौ ? यिनीहरू नभल्काइएर एउटामाथि अर्को ढुङ्गा रहने एउटा पनि हुनेछैन ।”

³ जब उहाँ मन्दिरको सामुने पर्ने जैतूनको डाँडामा बस्नुभयो, पत्रुस, याकूब, यूहन्ना र अन्द्रियासले उहाँलाई गुप्तमा सोधे,

⁴ “हामीलाई भन्नुहोस्, कि यी कुराहरू कहिले हुनेछन् ? यी सबै कुरा हुन लाग्दा कस्ता-कस्ता चिन्हहरू हुनेछन् ?”

⁵ येशूले तिनीहरूलाई भन्न सुरु गर्नुभयो, “होसियार रहो, कसैले पनि तिमीहरूलाई नबहकाओस् ।”

⁶ मेरो नाउँमा धेरै जना आउनेछन् र भन्नेछन् म उही हुँ र तिनीहरूले धेरैलाई भडकाउनेछन् ।

⁷ जब तिमीहरूले युद्ध र युद्धको हल्ला सुनेछौ, चिन्ता नगर; यी कुराहरू हुनैपर्छ, तर अन्त्य अझै आइसकेको हुँदैन ।

⁸ किनभने जातिको विरुद्धमा जाति र राज्यको विरुद्धमा राज्य खडा हुनेछ । धेरै ठाउँमा भूकम्प र अनिकालहरू हुनेछन् । यी प्रसव-वेदनाको सुरुवात हुन् ।

⁹ आफूलाई सचेत राख । तिनीहरूले तिमीहरूलाई परिषद्हरूको हातमा सुम्पिनेछन्, र सभाघरहरूमा तिमीहरू पिटिनेछौ । मेरा साक्षीको रूपमा तिमीहरू शासक र राजा दुवैका सामु मेरा खातिर खडा हुनेछौ ।

¹⁰ तर सबै जातिलाई पहिले सुसमाचार प्रचार गरिनुपर्छ ।

¹¹ जब उनीहरूले तिमीहरूलाई गिरफ्तार गर्छन् र सुम्पन्छन्, तिमीहरूले के बोल्ने भनी चिन्ता नगर । किनभने त्यो समय तिमीहरूले के बोल्नुपर्ने हो, सो तिमीहरूलाई दिइनेछ; यस बेला बोल्ने तिमीहरू होइनौ, तर पवित्र आत्मा हुनुहुनेछ ।

¹² दाजुले भाइलाई र बुबाले आफ्नो छोरोलाई मृत्यको लागि सुम्पिनेछन् । छोराछोरीहरू आफ्ना बुबा-आमाको विरुद्धमा खडा हुनेछन् र तिनीहरूलाई मृत्युमा पुऱ्याउनेछन् ।

¹³ मेरो नाउँको खातिर तिमीहरू सबैद्वारा धृणित हुनेछौ । तर जो अन्त्यसम्म रहनेछ, त्यो मानिस बचाइनेछ ।

¹⁴ जब तिमीहरूले विनाशकारी धृणित थोक खडा नहुनुपर्ने ठाउँमा खडा भइरहेको देख्छौ (पाठकले बुझोस), यहूदियामा हुनेहरू पहाडहरूतिर भागून् ।

¹⁵ घरको छतमा हुनेहरू तल नओर्लून् वा उसले घरभित्रबाट केही पनि ननिकालोस्,

¹⁶ र खेतमा हुनेहरू आफ्नो खास्टो लिन नआऊन् ।

¹⁷ तर हाय, ती दिनमा बालक भएकाहरू र दूध खुवाउने आमाहरू !

¹⁸ यो हिउँदमा नपरोस भनी प्रार्थना गर ।

¹⁹ किनकि त्यस बेला ठुलो महासङ्कष्ट हुनेछ । यस्तो त परमेश्वरले संसार सृष्टि गर्नुभएको दिनको सुरुदेखि अहिलेसम्म भएको छैन, न त फेरि कहिल्यै हुनेछ ।

²⁰ परमप्रभुले ती दिनलाई नघटाउनुभएको भए, कुनै पनि प्राणी बाँचे थिएन, तर चुनिएकाहरूला खातिर, जसलाई उहाँले छानुभएको छ, उहाँले दिनहरूको सङ्ख्या घटाई दिनुभयो ।

²¹ यदि कसैले तिमीहरूलाई, हेर ख्रीष्ट यहाँ हुनुहुन्छ ! वा हेर उहाँ त्यहाँ हुनुहुन्छ भन्यो भने विश्वास नगर ।

²² किनकि झुटा ख्रीष्ट र अगमवक्ताहरू देखा पर्नेछन् र सम्बव भए चुनिएकाहरूलाई पनि तिनीहरूले धोखा दिन चिन्ह र आश्चर्यकर्महरू गर्नेछन् ।

²³ सचेत रहो ! मैले तिमीहरूलाई समय आउनुअगि नै यी सबै कुरा बताइदिएको छु ।

²⁴ तर ती दिनको महासङ्कष्टपछि सूर्य अँध्यारो हुनेछ; चन्द्रमाले आफ्नो प्रकाश दिनेछैन;

²⁵ ताराहरू आकाशबाट खस्नेछन्, र स्वर्गमा भएका शक्तिहरू हल्लिनेछन्।

²⁶ त्यसपछि तिनीहरूले मानिसका पुत्रलाई बादलमा महान् शक्ति र महिमामा आउँदै गरेको देखेछन्।

²⁷ तब उसले आफ्ना स्वर्गद्वाहरूलाई पठाउनेछन् र उसले चारै दिशाबाट, पृथ्वीको अन्तिम छेउदेखि आकाशको अन्तिम छेउबाट आफ्ना चुनिएकाहरूलाई जम्मा गर्नेछ।

²⁸ अञ्जीरको रुखबाट पाठ सिक। जब हाँगाहरूमा मुना पलाउँछ र पातहरू लाग्छन्, तिमीहरू ग्रीष्म नजिकै छ भनी जान्दछौ।

²⁹ त्यसै गरी, जब तिमीहरूले यी सबै कुराह घटिरहेको देख्छौ, उहाँ नजिकै हुनुहुन्छ, ढोकाकै नजिक हुनुहुन्छ भनी तिमीहरूले जान।

³⁰ साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, यी सबै कुरा नभएसम्म यो पुस्ता बितेर जानेछैन।

³¹ स्वर्ग र पृथ्वी बितेर जानेछ, तर मेरो वचन कहिल्यै बितेर जानेछैन।

³² तर त्यस दिन र घडीको विषयमा पितालाई बाहेक कसैलाई पनि थाहा छैन, न स्वर्गद्वातहरूलाई, न त पुत्रलाई।

³³ सचेत रहो! होसियार होओ, किनभने यो कुन समयमा हुन्छ भनी तिमीहरू जान्दैनौ। (टिपोट: केही प्राचीन प्रामाणिक लेखहरूले यसलाई यसरी उल्लेख गर्छन्: होसियार रहो, जागा रहो र प्रार्थना गर किनकि ...)

³⁴ यो यात्रामा गएका एक जना मानिसजस्तो हो: उसले आफ्नो घर छोडछ र उसका नोकरहरू हरेकलाई आ-आफ्नो कामसहित उसको घरको जिम्मा दिन्छ। अनि उसले पहरेदारलाई जागा रहन आज्ञा दिन्छ।

³⁵ त्यसकारण, जागा रहो! किनकि घरको मालिक साँझ वा मध्यरात वा भाले बास्दा वा बिहान कुन समयमा आउँछन् भनी तिमीहरू जान्दैनौ।

³⁶ यदि उनी अचानक आइपुगे भने, उनले तिनीहरूलाई सुतिरहेको नभेट्टाऊन्।

³⁷ जे म तिमीहरूलाई भन्छु, त्यो म सबैलाई भन्छु, जागा रहो !”

Mark 14:1

¹ यो निस्तार र अखमरी रोटीको चाडभन्दा दुई दिनअगि थियो। मुख्य पुजारीहरू र शास्त्रीहरूले येशूलाई कसरी गुप्त रूपमा गिरफ्तार गर्ने र मार्ने भनी विचार गरिरहेका थिए।

² किनकि तिनीहरूले भनिरहेका थिए, “चाडको समयमा होइन, ताकि मानिसहरूमाझ दङ्गा उत्पन्न नहोस।”

³ जब येशू बेथानियामा सिमोन कुष्ठरोगीको घरमा हुनुहुन्यो, उहाँ टेबुलमा अडेस लागेर बसिरहनुहुँदा एक जना स्त्री अति मूल्यवान् तरल पदार्थ सिङ्गमरमरको शिशीमा लिएर येशूकहाँ आइन, जुन शुद्ध जटामसी थियो। तिनले त्यो शिशीलाई फुटाइन् र उहाँको टाउकोमा खन्याइन्।

⁴ तर त्यहाँका कोही-कोही रिसाए। तिनीहरूले आपसमा कुरा गरे र भने, “के कारणको लागि यो खेर फालिँदै छ ?

⁵ यो अत्तरलाई तिन सय चाँदीका सिककाभन्दा बढीमा बेच्न सकिन्थ्यो र गरिबहरूलाई दिन सकिन्थ्यो।” र तिनीहरूले तिनलाई गाली गर्दै थिए।

⁶ तर येशूले भन्नुभयो, “तिनलाई छोडिदेओ। तिमीहरूले तिनलाई किन दुःख दिइरहेका छौ? तिनले मेरो निम्ति सुन्दर काम गरेकी छन्।

⁷ गरिबहरू तिमीहरूसँग सधैँ हुन्छन्, र तिमीहरू जहिले चाह्न्छौ तिनीहरूको निम्ति गर्न सक्छौ, तर म त तिमीहरूसित सधैँ हुनेछैन।

⁸ तिनले जे गर्न सकिन् त्यही गरिनः तिनले मेरो शरीरलाई दफनको निम्ति अभिषेल गरेकी छन्।

⁹ साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, सारा संसारभरि जहाँ-जहाँ सुसमाचार प्रचार गरिन्छ, त्यहाँ यी स्रीले गरेकी काम तिनको सम्झनामा बताइनेछ ।

¹⁰ अनि बाहमधेका एक जना यहूदा इस्करियोत मुख्य पुजारीहरूकहाँ गयो, ताकि त्यसले उहाँलाई तिनीहरूका हातमा सुम्पन सकोस् ।

¹¹ जब मुख्य पुजारीहरूले यो सुने, तिनीहरू खुसी भए र त्यसलाई पैसा दिने वाचा गरे । उसले येशूलाई तिनीहरूका हातमा सुम्पनलाई अवसर हेर्न थाल्यो ।

¹² अखमिरी रोटीको पहिलो दिन उनीहरूले निस्तारको थुमा चढाउने बेला उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई भने, “हामी कहाँ गएर तयारी गरेको तपाईं चाहनुहुन्छ, ताकि तपाईंले निस्तारको खाना खान सक्नुभएको होस् ?”

¹³ उहाँले आफ्ना चेलाहरूमध्ये दुई जनालाई पठाउनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “सहरमा जाओ र एक जना पानीको गाग्रो बोक्ने मानिसले तिमीहरूलाई भेट्नेछ र उसलाई पछ्याओ ।

¹⁴ जुन घरभित्र ऊ पस्छ, उसलाई पछ्याओ र त्यस घरको मालिकलाई भन, “गुरुज्यू भन्नुहुन्छ, मेरो पाहुना कोठा कहाँ छ जहाँ मैले मेरा चेलाहरूसँग निस्तार-चाडको भोज खानेछु ?”

¹⁵ उनले तिमीहरूलाई एउटा तयार भएको ठुलो माथिल्लो तलाको कोठा देखाउनेछन् । त्यहाँ नै हाम्रो निम्ति तयारी गर्नु ।

¹⁶ चेलाहरू निस्के र सहरतिर लागे । तिनीहरूले उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभएजस्तै पाए र तिनीहरूले निस्तार-चाडको तयारी गरे ।

¹⁷ जब साँझ पन्यो, उहाँ आफ्ना बाह जना चेलासँग आउनुभयो ।

¹⁸ जब उहाँहरू टेबुलमा अडेस लागेर खाँदै हुनुहुन्यो, येशूले भन्नुभयो, “साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, मसग खाइरहेकाहरूमध्ये एक जनाले मलाई धोखा दिनेछ ।”

¹⁹ उनीहरू सबै एकदमै निराश भए, र तिनीहरू एक-एक जनाले उहाँलाई भने, “के म त होइन ?”

²⁰ येशूले जवाफ दिनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यी बाह जनामधेका एक हुन, जसले मसँग अहिले कचौरामा रोटी चोपिरहेको छ ।

²¹ मानिसका पुत्र धर्मशास्त्रमा उसको बारेमा लेखिएबमोजिम जानेछ । तर धिक्कार ! जसद्वारा मानिसका पुत्रलाई धोखा दिइनेछ । त्यसको निम्ति त्यो त नजन्मेको भए नै असल हुने थियो ।”

²² तिनीहरूले खाँदै गर्दा येशूले रोटी लिनुभयो; आशिष दिनुभयो, र भाँच्नुभयो । उहाँले यो तिनीहरूलाई दिनुभयो र भन्नुभयो, “यो लेओ । यो मेरो शरीर हो ।”

²³ उहाँले कचौरा लिनुभयो; धन्यवाद दिनुभयो; तिनीहरूलाई दिनुभयो र तिनीहरू सबैले त्यसबाट पिए ।

²⁴ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यो करारको मेरो रगत हो । यो रगत धैरैका निम्ति बगाइएको छ ।”

²⁵ साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, यो दाखको फलबाट तबसम्म पिउनेछैन जबसम्म मैले परमेश्वरको राज्यमा यसलाई नयाँ गरी पिउँदिनँ ।

²⁶ जब उहाँहरूले एउटा भजन गाउनुभयो, उहाँहरू जैतून डाँडामा जानुभयो ।

²⁷ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू सबै मेरो कारणले पछि हटनेछौ, किनकि यसरी लेखिएको छ, ‘म गोठालोलाई हिर्काउनेछु र भेडाहरू छरपष्ट हुनेछन् ।’ [टिपोट: प्राचीन उक्त्वष्ट प्रतिलिपिहरूमा “मेरो कारणले” भन्ने पदावली छैन ।]

²⁸ तर म जीवित भई उठेपछि म तिमीहरूभन्दा अगि गालीलमा जानेछु ।”

²⁹ पत्रुसले उहाँलाई भने, “सबै जना पछि हटे पनि म पछि हट्नेछैनँ ।”

³⁰ येशूले तिनलाई भनुभयो, “साँचै, म तिमीलाई भन्दछु, कि यस रात भाले दुई पल्ट बास्तुअगि तिमीले मलाई तिन पल्ट इन्कार गर्नेछौ ।”

³¹ तर पत्रुसले भने, “यदि म तपाईंसँग मर्नुपर्छ भने पनि म तपाईंलाई इन्कार गर्नेछैनँ ।” तिनीहरू सबैले उही प्रतिज्ञा गरे ।

³² उहाँहरू गेतसमनी भने ठाउँमा आइपुग्नुभयो र येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भनुभयो, “मैले प्रार्थना गर्दा यहाँ बस ।”

³³ उहाँले पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई आफूसँग लानुभयो, र उहाँ दुःखित र अति व्याकुल हुनुभयो ।

³⁴ उहाँले तिनीहरूलाई भनुभयो, “मेरो प्राण मरेजतिकै गहिरो वेदनामा छ । यहाँ बस र जागा रहो ।”

³⁵ येशू अलि परतिर जानुभयो, भुइँमा लम्पसार पर्नुभयो र प्रार्थना गर्नुभयो, कि यदि यो सम्भव थियो भने यो घडी उहाँबाट हटेर जाओस् ।

³⁶ उहाँले भनुभयो, “हे अब्बा, पिता तपाईंमा सबै थोक सम्भव छ । यो कचौरा मबाट हटाउनुहोस् । तर मेरो इच्छा होइन, तपाईंको इच्छा पुरा होस् ।”

³⁷ उहाँ फर्केर आउनुभयो र तिनीहरूलाई सुतिरहेको भेटाउनुभयो र उहाँले पत्रुसलाई भनुभयो, “सिमोन, के तिमी पनि मस्त निद्रामा छौ ? के एक घण्टा पनि जागा रहन सकेनौ ?

³⁸ जागा रहो र परीक्षामा नपरै भनी प्रार्थना गर । वास्तवमा आत्मा त तत्पर छ, शरीर कमजोर छ ।”

³⁹ उहाँ फेरि जानुभयो अनि प्रार्थना गर्नुभयो र उहाँले उही वचनहरू प्रयोग गर्नुभयो ।

⁴⁰ फेरि उहाँ आउनुभयो र तिनीहरूलाई सुतिरहेको भेटाउनुभयो, किनभने तिनीहरूका आँखा लोलाएका थिए र उहाँलाई के भने भनी तिनीहरूले जानेन् ।

⁴¹ उहाँ तेस्रो पल्ट आउनुभयो र तिनीहरूलाई भनुभयो, “के तिमीहरू अझै सुतिरहेका छौ र आराम गरिरहेका छौ ? भयो ! समय आएको छ । हेर ! मानिसका पुत्र पापीहरूको हातमा सुम्प्तै छ ।

⁴² उठ र जाओ । हेर, मलाई धोखा दिने नजिकै छ ।”

⁴³ उहाँ बोल्दै गर्नुहुँदा बाह जनामध्येको यहूदा आइपुयो अनि त्योसँग मुख्य पुजारीहरू, शास्त्रीहरू र धर्म-गुरुहरूबाट आएका तरवार र लाठा बोकेको एउटा ठुलो हुल थियो ।

⁴⁴ अब, उहाँलाई विश्वासघात गर्नेले तिनीहरूलाई एउटा सङ्केत दिएको थियो, “जसलाई मैले चुम्बन गर्छु, ऊ त्यही हो । उसलाई समात र सुरक्षा घेरामा लैजाओ ।”

⁴⁵ जब यहूदा आयो, तुरुन्तै त्यो येशूकहाँ आयो र भन्यो, “रब्बी !” र त्यसले उहाँलाई चुम्बन गन्यो ।

⁴⁶ त्यसपछि तिनीहरूले उहाँमाथि हात हाले र पक्रे ।

⁴⁷ तर त्यहाँ उभिनेहरूमध्ये एक जनाले आफ्नो तरवार थुते र मुख्य पुजारीका नोकरको कान काटिदिए ।

⁴⁸ येशूले तिनीहरूलाई भनुभयो, “के तिमीहरू डाँकुको विरुद्धमा आएँनै तरवार र भाला लिएर आउँछौ ?

⁴⁹ जब म तिमीहरूसँग दैनिक हुन्थे र मैले मन्दिरमा सिकाइरहेको थिएँ, तिमीहरूले मलाई गिरफ्तार गरेनौ । तर धर्मशास्त्र पुरा होस् भनेर यस्तो भयो ।”

⁵⁰ अनि येशूसँग भएका सबैले उहाँलाई छाडे र भागे ।

⁵¹ एक जना जवान मानिस उहाँको पछि लाग्यो जसले सूतीको कपडा मात्र लगाएका थिए जसलाई तिनको कम्मरमा बेहिएको थियो; तिनीहरूले त्यसलाई पक्रे, तर

⁵² उसले त्वं सूतीको कपडा त्यहीं नै छाडे र नाङ्गै भागे ।

⁵³ तिनीहरूले उहाँलाई प्रधान पुजारीकहाँ लगे । त्यहाँ तिनीसँग मुख्य पुजारीहरू, धर्म-गुरुहरू र शास्त्रीहरू भेला भएका थिए ।

⁵⁴ अब पत्रुसले चाहिँ टाढैबाट उहाँलाई प्रधान पुजारीको घरको आँगनसम्म पछाए । तिनी पहरेदारहरूसँगै बसे, जसले न्यानो हुन आगो ताप्दै थिए ।

⁵⁵ अब, मुख्य पुजारीहरू र सबै यहूदी परिषद्ले येशूको विरुद्धमा गवाही खोजिरहेका थिए, ताकि तिनीहरूले उहाँलाई मृत्युदण्ड दिन सकून् । तर तिनीहरूले कुनै पनि कुरा भेटाएनन् ।

⁵⁶ किनभने धेरैले उहाँको विरुद्धमा झुटो गवाही ल्याए, तर तिनीहरूका गवाही मिलेन ।

⁵⁷ कोही खडा भए र उहाँको विरुद्धमा झुटो गवाही ल्याए; तिनीहरूले भने,

⁵⁸ “यसले यसो भनेको हामीले सुन्यो, ‘हातद्वारा बनाइएका यो मन्दिर मैले नष्ट गर्नेछु, र तिन दिनमा हातविना नै बनाइएको अर्को मन्दिर मैले बनाउमेछु ।’”

⁵⁹ तापनि तिनीहरूको गवाही एकै मतको भएन ।

⁶⁰ प्रधान पुजारी तिनीहरूका बिचमा उभिए र येशूलाई सोधे, “के तिमी कुनै जवाफ दिँदैनौ ? यी मानिसहरूले तिम्रो विरुद्धमा दिएका गवाही के हुन् नि ?”

⁶¹ तर उहाँ चुपचाप रहनुभयो, र जवाफ दिनुभएन । प्रधान पुजारीले उहाँलाई फेरि प्रश्न गरे र भने, “के तिमी धन्यका पुत्र खीष्ट हौ ?”

⁶² येशूले भन्नुभयो, “म हुँ । र तिमीहरूले मानिसका पुत्रलाई शक्तिको दाहिने हातपाटि बसेको र आकाशको बादलसँग आएको देखेछौ ।”

⁶³ प्रधान पुजारीले आफ्नो लुगा च्याते र भने, “के हामीलाई अझै गवाहीको आवश्यक पर्छ र ?

⁶⁴ तपाईंहरूले ईश्वर-निन्दा सुन्नुभएकै छ । तपाईंहरूको के निर्णय छ ?” अनि तिनीहरू सबैले मृत्युको योग्य भएकालाई झैं दोष लगाए ।

⁶⁵ केहीले उहाँलाई थुक्न र उहाँको अनुहार छोप्न र हिक्काउन थाले र भने, “भविष्यवाणी गर् !” अनि अधिकारीहरूले उहाँलाई लगे र पिटे ।

⁶⁶ पत्रुस तल आँगनमा हुँदा प्रधान पुजारीका नोकर्नाहरूमध्ये एक जना तिनीकहाँ आई ।

⁶⁷ त्यो न्यानो हुन आगोको नजिक उभिँदा त्यसले पत्रुसलाई देखी र उनलाई नियालेर हेरी । त्यसले भनी, “तिमी पनि येशू नासरीसँग थियौ ?”

⁶⁸ तर उनले इन्कार गरे र भने, “तिमीले के भनिरहेका छौ, मैले न बइछु न जान्दछु । त्यसपछि उनी आँगनमा गए । [टिपोट: केही प्राचीन प्रतिलिपिहरूले “अनि भाले बास्यो” भनी थप्छन्, तर उल्कृष्ट प्राचीन प्रतिलिपिहरूले यसलाई समावेश गरेका छैनन् ।]

⁶⁹ तर नोकर्नाले उनलाई त्यहाँ देखी र ती उभिएकाहरूलाई फेरि भन्न थाली, “यो मान्छे पनि तिनीहरूमध्येकै एक जना हो ।”

⁷⁰ तर उनले फेरि पनि इन्कार गरे । केही समयपछि त्यहाँ उभिनेहरूले पत्रुसलाई भने, “निश्चय नै, तिमी पनि तिनीहरूमध्येकै एक हौ, किनकि तिमी पनि गालीली नै हौ ।”

⁷¹ तर उनले आफैलाई सराज र किरिया हालेर भन्न लागे, “तिमीहरूले कुरा गरिरहेका यी मानिसबारे मलाई केही थाहा छैन ।”

⁷² तुरुन्तै भाले दोस्रो चोटि बास्यो । त्यसपछि पत्रुसले येशूले उनलाई भन्नुभएका वचनहरू स्मरण गरे: “दुई चोटि भाले बास्नुअगि तिमीले मलाई तिन पटक इन्कार गर्नेछौ ।” र उनी धुरुधुरु रोए ।

Mark 15:1

¹ बिहान सबैरे मुख्य पुजारीहरूसँगै धर्म-गुरुहरू, शास्त्रीहरू र सम्पूर्ण यहूदी परिषदसँगै भेला भए । अनि तिनीहरूले येशूलाई बाँधे र लिएर गए । तिनीहरूले उहाँलाई पिलातसकहाँ सुम्पिदिए ।

² पिलातसले उहाँलाई सोधे, “के तिमी यहूदीहरूका राजा हौ ?” उहाँले जवाफ दिनुभयो, “तपाईं नै त्यसी भन्नुहुन्छ ।”

³ मुख्य पुजारीहरूले येशूको विरुद्धमा धेरै अभियोग पेस गरिरहेका थिए ।

⁴ पिलातसले फेरि पनि येशूलाई सोधे, “किन तिमी जवाफ दिँदैनौ ? हेर, तिनीहरूले तिम्रो विरुद्धमा कति धेरै अभियोग ल्याइरहेका छन् ?”

⁵ तर येशूले पिलातसलाई कुनै जवाफ दिनुभएन, र जसले गर्दा तिनी छक्क परे ।

⁶ अब चाडको समयमा पिलातसले सामान्यतया तिनीहरूले अनुरोध गरेअनुसार एउटा कैदीलाई मुक्त गर्थे ।

⁷ विद्रोहमा विद्रोहीहरूसँगै सहभागी भएका हत्याराहरूमध्ये त्यहाँ इयालखानामा बारब्बा नाउँ गरेका एक जना मानिस कैदमा थिए ।

⁸ भिड पिलातसकहाँ आयो र तिनले विगतमा गरेव्वै तिनीहरूका निम्ति गर्नलाई अनुरोध गर्न थाले ।

⁹ पिलातसले तिनीहरूलाई जवाफ दिए र भने, “के तिमीहरू मैले यहूदीहरूका राजालाई मुक्त गरेको चाहन्छौ ?”

¹⁰ किनभने डाहको कारणले गर्दा नै मुख्य पुजारीहरूले येशूलाई तिनको हातमा सुम्पेका हुन् भने तिनलाई थाहा थियो ।

¹¹ तर मुख्य पुजारीहरूले भिडलाई बरु बारब्बालाई नै मुक्त गरिनुपर्छ भनी कराउन उक्साएका थिए ।

¹² पिलातसले तिनीहरूलाई फेरि जवाफ दिए र भने, “त्यसो भए यहूदीहरूका राजालाई म के गरूँ त ?”

¹³ तिनीहरू फेरि चिच्च्याए, “त्यसलाई क्रुसमा टाँग्नुहोस् !”

¹⁴ पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “त्यसले के गल्ती गरेको छ र ?” तर तिनीहरू झन् ठुलो स्वरमा चिच्च्याए, “त्यसलाई क्रुसमा टाँग्नुहोस् ।”

¹⁵ पिलातसले भिडलाई सन्तुष्ट पार्न चाहे । त्यसैले, तिनले तिनीहरूका निम्ति बारब्बालाई छोडिदिए । तिनले येशूलाई कोरा लगाए र क्रुसमा टाँग्नको निम्ति सुम्पिदिए ।

¹⁶ सिपाहीहरूले उहाँलाई (ब्यारेकभित्रको) चोकमा लगे र तिनीहरूले सिपाहीहरूको सम्पूर्ण जथालाई सँगै बोलाए ।

¹⁷ तिनीहरूले येशूलाई बैजनी रडको पोशाक पहिराइदिए र तिनीहरूले काँडाको मुकुट बनाएर उहाँको टाउकोमा लगाइदिए ।

¹⁸ तिनीहरूले “हे यहूदीहरूका राजा” भनी उहाँलाई सलाम गर्न थाले ।

¹⁹ तिनीहरूले निगालोले उहाँको टाउकोमा हिर्काए र उहाँलाई थुके । तिनीहरूले सम्मानमा उहाँको सामु घुँडा टेके ।

²⁰ जब तिनीहरूले उहाँको गिल्ला गरे, तिनीहरूले बैजनी रडको पोशाक फुकालिदिए र उहाँको आफ्नै पोशाक लगाइदिए र उहाँलाई क्रुसमा टाँग्न लिएर गए ।

²¹ तिनीहरूले गाउँबाट आइरहेका (अलेकजेन्डर र रुफसका बुबा) कुरेनीका सिमोन नाउँ गरेका एउटा बटुवालाई सेवा गर्न दबाब दिए; तिनीहरूले तिनलाई येशूको क्रुस बोक्न कर लगाए ।

²² सिपाहीहरूले येशूलाई गलगथा भनिने ठाउँमा ल्याए (जसको अर्थ हुन्छ: “खप्परको ठाउँ”) ।

²³ तिनीहरूले उहाँलाई सिर्का मिसाएको दाखमध्य पिउन दिए, तर उहाँले त्यो पिउनुभएन।

²⁴ तिनीहरूले उहाँलाई क्रुसमा टाँगे र प्रत्येक सिपाहीले उहाँको पोशाकको कुनचाहिँ टुक्रा लिने भनी एक-आपसमा चिट्ठा हाले र भाग लगाए।

²⁵ तिनीहरूले उहाँलाई क्रुसमा टाँगदा तेसो पहर भएको थियो।

²⁶ तिनीहरूले उहाँको विरुद्धमा यस्तो दोष-पत्र लेखे, “यहूदीहरूका राजा।”

²⁷ तिनीहरूले उहाँसँग दुई जना डाँकुलाई क्रुसमा टाँगे: एउटालाई उहाँको दाहिनेपटि र अर्कोलाई देब्रेपटि।

²⁸ [टिपोट: प्राचीन उल्कष्ट प्रतिलिपिहरूमा २८ पदलाई हटाइएको छ (लूका २२:३ लाई हेर्नुहोस) पद २८] अनि “उहाँ अधर्मीहरूसँग गनिनुभयो” भने धर्मशास्त्रको वचन पुरा भयो।

²⁹ त्यहाँबाट जानेहरूले आफ्नो टाउको हल्लाउँदै उहाँको अपमान गरे, “आहा ! तिमीले त मन्दिरलाई नष्ट गरेर तिन दिनभित्र नै निर्माण गर्थ्यैं त,

³⁰ आफैलाई बचाऊ र क्रुसबाट ओर्लेर आऊ !”

³¹ त्यसै गरी, मुख्य पुजारीहरूले शास्त्रीहरूसँग मिलेर एक-आपसमा यसो भन्दै उहाँको गिल्ला गरे, “त्यसले अरूहरूलाई त बचायो, तर आफैलाई बचाउन सक्दैन।

³² इस्राएलका राजा ख्रीष्ट क्रुसबाट तल ओर्लेर आओस्, ताकि हामी देखेर विश्वास गर्न सकौं।” अनि उहाँसँगै क्रुसमा टाँगीएकाहरूले पनि उहाँको गिल्ला गरे।

³³ छैटौं घडीदेखि नवौं घडीसम्म सारा जगत्मा अन्धकार छायो।

³⁴ नवौं घडीमा येशू ठुलो स्वरमा यसो भन्दै कराउनुभयो, “इलोई, इलोई, लामा सबखथनी ?” जसको अर्थ, “मेरा

परमेश्वर, मेरा परमेश्वर, मलाई किन त्यानुभएको ?” भन्ने हुन्छ।

³⁵ त्यहाँ उभिएकाहरूमध्ये केहीले यो सुनेर भने, “हेर, त्यसले एलियालाई बोलाउँदै छ।”

³⁶ कोही दौडेर गए एउटा स्पन्जमा सिर्का हाले, र यसलाई निगालोको लट्टीमा राखे, अनि उहाँलाई दिए। त्यो मानिसले भने, “उसलाई तल झन्न एलिया आउँछन् कि हेरौँ है त।”

³⁷ तब येशू ठुलो सोरले कराउनुभयो र प्राण त्यानुभयो।

³⁸ मन्दिरको पर्दा माथिदेखि तलसम्म दुई भागमा चिरियो।

³⁹ जब त्यहाँ उभिएर येशू यसरी मर्नुभएको देखे कप्तानले यो देखे, तिनले भने, “साँच्चै, यी मानिस परमेश्वरका पुत्र नै थिए।”

⁴⁰ त्यहाँ टाढाबाटै हेर्ने स्त्रीहरू पनि थिए। तिनीहरूमध्ये मरियम मग्दलिनी, मरियम (सानो याकूब र योसेफकी आमा), र सलोमी थिए।

⁴¹ उहाँ गालीलमा हनुहुँदा तिनीहरूले उहाँलाई पछ्याए र उहाँको सेवा गरे। अरू धैरै स्त्री पनि उहाँसँग यरूशलाम आएका थिए।

⁴² जब साँझ पन्यो, यो तयारी गर्ने दिन अर्थात् शबाथ-दिनको अगिल्लो दिन भएको हुनाले

⁴³ अरिमाथियाका योसेफ त्यहाँ आए। तिनी परिषद्का आदरणीय व्यक्ति थिए, जसले परमेश्वरको राज्यको प्रतीक्षा गरिरहेका थिए। तिनी साहसका साथ पिलातसकहाँ गए, अनि येशूको लास मागे।

⁴⁴ येशू पाहिले नै मरिसक्नुभएको थियो भनी सुन्दा पिलातस छक्क परे; तिनले कप्तानलाई बोलाए र येशू मर्नुभएको थियो वा थिएन भनी सोधे।

⁴⁵ जब तिनले येशू मरिसक्नुभएको कुरा कप्तानबाट थाहा पाए, तिनले येशूको शरीर योसेफलाई दिए।

⁴⁶ योसेफले मलमलको कपडा ल्याएका थिए । तिनले उहाँलाई कुसबाट तल झारे; उहाँलाई मलमलको कपडाले बेहे, अनि चट्टान काटेर बनाइएको चिहानमा उहाँलाई राखे । तब तिनले चिहानको मुखमा एउटा दुङ्गालाई गुडाएर छोपे ।

⁴⁷ मरियम मग्दलिनी र योसेफकी आमा मरियमले येशूलाई कहाँ गाडिएको थियो भन्ने देखेका थिए ।

Mark 16:1

¹ जब शबाथ-दिन सकियो, मरियम मग्दलिनी र याकूबकी आमा मरियम र सलोमीले सुगच्छित मसला ल्याए, कि तिनीहरू आउन सकून् र येशूको शरीर अभिषेक गर्न सकून् ।

² हप्ताको पहिलो दिन बिहान सबैरै घाम झुल्केदा तिनीहरू चिहानमा गए ।

³ तिनीहरूले एक आपसमा भन्दै थिए, “चिहानको मुखबाट हाम्रो लागि दुङ्गा कसले हटाइदिन्छ होला ?”

⁴ जब तिनीहरूले माथि हेरे र उनीहरूले दुङ्गा हटाइसकेको देखे, किनभने दुङ्गा धेरै ठुलो थियो ।

⁵ उनीहरू चिहानभित्र प्रवेश गरे र एक जना जवान मानिस सेतो पोशाक लगाएर दाहिनेपटि बसिरहेका देखे, र तिनीहरू छक्क परे ।

⁶ तिनले तिनीहरूलाई भने, “नडराओ ।” तिमीहरूले येशू नासरीलाई खोज्दै छौं जसलाई कुसमा टाँगेएको थियो । उहाँ जीवित भई उठनुभएको छ ! उहाँ यहाँ हुनुहुन्छ । तिनीहरूले उहाँलाई राखेको ठाउँलाई हेर ।

⁷ तर जाओ, पत्रस र उहाँका चेलाहरूलाई भनिदेओ, कि उहाँ तिमीहरूभन्दा अगि गालीलमा जाँदै हुनुहुन्छ । उहाँले भन्नुभएजस्तै तिमीहरूले उहाँलाई त्यहाँ देखेछौ ।

⁸ तिनीहरू बाहिर निस्के र चिहानबाट दौडेर गए; तिनीहरू कामिरहेका थिए र छक्क परे । तिनीहरूले कसैलाई केही पनि भनेनन्, किनकि तिनीहरू डराएका थिए ।

⁹ [टिपोट: प्राचीन उक्तष्ट प्रतिलिपिहरूमा मर्कूस १६:९-२० छैन] हप्ताको पहिलो दिन सबैरै, उहाँ जीवित भई उठनुभएपछि उहाँ मरियम मग्दलिनीकहाँ देखा पर्नुभयो जसबाट उहाँले सातवटा भूत निकाल्नुभएको थियो ।

¹⁰ उनी गइन् र उनीसँग भएका सबैलाई बताइन् । त्यस बेला तिनीहरूले विलाप गर्दै रोइरहेका थिए ।

¹¹ तिनीहरूले सुने कि उहाँ जीवित हुनुहुन्छ र उनले उहाँलाई देखिन्, तर तिनीहरूले विश्वास गरेनन् ।

¹² [टिपोट: पद ९ को टिप्पणी हेरौँ] त्यसपछि उहाँ दुर्ई जना मानिससँगै अर्कै बाटोमा हिँडिरहनुभएको थियो ।

¹³ तिनीहरू गएर अरू चेलाहरूलाई बताए, तर उनीहरूले तिनीहरूलाई विश्वास गरेनन् ।

¹⁴ [टिपोट: प्राचीन उक्तष्ट प्रतिलिपिहरूमा मर्कूस १६:९-२० छैन] पछि येशू एघार जनाकहाँ तिनीहरू टेबुलमा अडेस लगाएर बसिरहेदा देखा पर्नुभयो अनि उहाँले तिनीहरूको अविश्वास र कठोर हृदयको निम्ति तिनीहरूलाई हप्काउनुभयो, किनकि उहाँ मृतकहरूबाट जीवित भई उठनुभएपछि तिनीहरूले उहाँलाई देखेहरूका कुरा विश्वास गरेनन् ।

¹⁵ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “सारा संसारमा जाओ, र समग्र सृष्टिलाई सुसमाचार प्रचार गर ।

¹⁶ जसले विश्वास गर्छ र बप्तिस्मा लिन्छ त्यो बचाइनेछ र जसले विश्वास गर्दैन त्यो दोषी ठहरिनेछ ।

¹⁷ [टिपोट: प्राचीन उक्तष्ट प्रतिलिपिहरूमा मर्कूस १६:९-२० छैन] जसले विश्वास गर्नेछन् तिनीहरूसँग यी चिन्हहरू हुनेछन्: तिनीहरूले मेरो नाउँमा भूतहरू धपाउनेछन् । तिनीहरूले नयाँ भाषाहरूमा बोल्नेछन् ।

¹⁸ तिनीहरूले आफ्ना हातले सर्पहरू समाउनेछन् र यदि तिनीहरूले कुनै विषालु पदार्थ पिए पनि यसले तिनीहरूलाई कुनै हानि गर्नेछैन । तिनीहरूले बिरामीमाथि हात राखेनेछन् र तिनीहरू निको हुनेछन् ।

¹⁹ [टिपोटः प्राचीन उत्कृष्ट प्रतिलिपिहरूमा मर्कूस १६:९-२० छैन्] प्रभु तिनीहरूसँग बोलिसक्नुभएपछि उहाँ स्वर्गमा उचालिलगिनुभयो र परमेश्वरको दाहिने हातपटि बस्नुभयो ।

²⁰ चेलाहरू गए, र सबैतिर प्रचार गरे र प्रभुले तिनीहरूसँग काम गर्नुभयो र तिनीहरूसँग भएका आश्चर्य चिन्हहरूले वचनलाई पुष्टि गर्नुभयो ।